

แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก
กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

มีนาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก
กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551

บทคัดย่อ
ของ
วิวรรณ นุชอร่ามเนตร

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มีนาคม 2552

วิวรรณ นุชอร่ามเนตร. (2552). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551. ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 และระหว่างกลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 16 ปี อายุ 17 – 18 ปี และ 19 – 20 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นเยาวชนที่มาเล่นกีฬาฟุตบอลในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 จำนวน 400 คน ได้มาจากการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติเอฟ (F-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนที่มาเล่นกีฬาฟุตบอลในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 ส่วนใหญ่เป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 51.75
2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 เมื่อจำแนกตามรายด้านพบว่า มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และสังคม ด้านผลตอบแทน และด้านความท้าทาย อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.37, 4.38, 4.06, 3.94 และ 4.36 ตามลำดับ
3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 จำแนกตามอายุ พบว่า เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี, อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.92, 4.16 และ 4.34 ตามลำดับ
4. เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี, อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ทุกกลุ่มอายุมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MOTIVATION FOR PLAYING FOOTBALL OF YOUTH IN NONGCHOK
DISTRICT, BANGKOK METROPOLITAN IN B.E. 2551

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

March 2009

Wiwat Nuch-aramnate. (2009). *Motivation for Playing Football of Youth in Nongchok District, Bangkok Metropolitan in B.E. 2551*. M.Ed. (Physical Education).
Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee :
Assoc. Prof. Wattana Suthipan, Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan.

This study was intended to find and compare motives in playing football at the youths in the District of Nongjok, Bangkok B.E. 2551, ages between 15-16 years old, 17-18 years old, and 19-20 years old. The subjects were 400 youths accidentally sampled from those playing football in Nongjok Playground B.E. 2551. The writer's Constructed questionnaire with its reliability of .97 was used to collect the data. After the data were treated for mean, standard deviation and F-test for mean differences, it was found as follows:

1. In majority, the youths were 19-20 years old, 51.75%
2. As a whole, the motives in playing football were at a high level, with the mean of 4.22. When considered by items, it was found that the motives in health, preference (love), skill and interests, fame honor and social status, benefit, and challengers were relatively at a high level, with their means at 4.37, 4.38, 4.08, 3.9 and 4.36, respectively.
3. When considered by ages, it was found that the youths of ages 15-16 years old, 17-18 years old and 19-20 years old had their motives, as a whole, were means at 3.92, 4.16 and 4.34, respectively.
4. The youths of ages 15-16 years old, 17-18 years old and 19-20 years old had different motives in playing football, significant at .05 level of confidence.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ วัฒนา สุทธิพันธ์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ กรรมการควบคุมปริญญาโท รองศาสตราจารย์ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนทำให้ปริญญาโทฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วีระศักดิ์ วิศาลาภรณ์ อาจารย์ทองสุข สัมปหังสิตผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ทรงพล ต่อนี้และอาจารย์ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ อีกทั้งคณะอาจารย์ภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ ทักขะและประสบการณ์แก่ผู้วิจัย จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการศึกษา

ขอขอบคุณเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล และช่วยเป็นกลุ่มตัวอย่าง จนทำให้ปริญญาโทฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาที่คอยให้กำลังใจ รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านทุนการศึกษาแก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ปริญญาโทฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

วิวรรธน์ นุชอร่ามเนตร

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานของการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
ความหมายของแรงจูงใจ	6
ความหมายของแรงจูงใจ	7
ประเภทของแรงจูงใจ	14
สรุปแรงจูงใจภายในและภายนอก	15
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ	15
แรงจูงใจในการเล่นกีฬา	17
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา	17
ประวัติย่อการจัดการแข่งขันฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
งานวิจัยในต่างประเทศ	19
งานวิจัยในประเทศ	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	26
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
สังเขปความมุ่งหมาย สมมุติฐาน และวิธีดำเนินการวิจัย.....	62
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผล.....	64
ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งนี้.....	67
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	68
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก.....	74
ภาคผนวก ข.....	83
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	85

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนเยาวชนที่เล่นกีฬาฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 จำแนกตามระดับอายุ.....	30
2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400).....	31
3 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400).....	32
4 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขต พื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400).....	33
5 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400).....	34
6 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านความท้าทายในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400).....	35
7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจในการเล่น ฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400)..	36
8 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69).....	37
9 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุ ระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69)..	38
10 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุ ระหว่าง 15 – 16 ปีในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69)..	39

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69).....	40
12	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านความท้าทายในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69).....	41
13	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจในการเล่น ฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69).....	42
14	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124).....	43
15	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุ ระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124)	44
16	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุ ระหว่าง 17 – 18 ปีในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124)	45
17	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124).....	46
18	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านความท้าทายในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124).....	47
19	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจในการเล่น ฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124).....	48
20	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 207).....	49

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
21	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุ ระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 207)	50
22	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุ ระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 207)	51
23	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 207).....	52
24	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านความท้าทายในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 207).....	53
25	ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจในการเล่น ฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 207).....	54
26	เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี.....	55
27	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านสุขภาพอนามัย.....	56
28	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	57
29	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม.....	58
30	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านผลตอบแทน.....	59
31	การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านความท้าทาย.....	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
32 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี.....	61

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ดำรงชีวิตอยู่กับธรรมชาติมีความต้องการตามธรรมชาติของแต่ละชีวิต สิ่งหนึ่งที่มนุษย์ต้องการคือ การเคลื่อนไหว เพราะการเคลื่อนไหวเป็นการออกกำลังกายอย่างหนึ่งที่ทำให้ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ สามารถประกอบกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬาฟุตบอลนับว่าเป็นกีฬาที่คนทั่วโลกนิยมกันมาก ทั้งผู้เล่นและผู้ชม จะเห็นได้จากมีการแข่งขันในทุกๆ ระดับ ตั้งแต่เด็กเล็กจนถึงผู้สูงอายุ ในทุกๆ อาชีพตั้งแต่นักเรียน นักศึกษา จนถึงพ่อค้า ประชาชน ทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งในการแข่งขันแต่ละครั้งได้รับความสนใจจากผู้ชมทุกระดับทุกอาชีพเช่นเดียวกัน ซึ่งในประเทศไทยนั้น เริ่มมีการเล่นฟุตบอลครั้งแรกตั้งแต่ต้นรัชกาลที่ 6 โดยผู้ริเริ่มคนแรกคือ เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี โดยนำต้นแบบมาจากประเทศอังกฤษ (สุรพล เพิ่มผล. 2544: 2) จวบจนทุกวันนี้กีฬาฟุตบอลยิ่งได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นทุกขณะ กีฬาฟุตบอลเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายประเภทหนึ่งที่สูงเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคลได้เป็นอย่างดี การเล่นฟุตบอลมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายมีพลานามัยสมบูรณ์ มีระเบียบวินัย และมีการประสานงานกับบุคคลอื่น รวมทั้งมีการควบคุมอารมณ์ของตนได้อีกด้วย นอกจากนี้กีฬาฟุตบอล ยังเป็นกีฬาที่ได้รับความสนใจอย่างแพร่หลายทั้งผู้เล่นและผู้ชมตั้งที่ชาวยุโรป ผลชีวิติน (2534: คำนำ) กล่าวว่า กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมกันอย่างแพร่หลายในประเทศไทย ดังจะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันสำคัญๆ จะมีผู้ให้ความสนใจเข้าชมกีฬาฟุตบอลอย่างมากมาย และ ประโยค สุทธิสง่า (2437: คำนำ) ได้กล่าวว่า มีคนเป็นจำนวนมากให้ความสนใจกับกีฬาฟุตบอลเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้จากการที่วิทยาลัยพลศึกษา วิทยาลัยครู และมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทย ได้จัดให้มีการเรียนการสอนวิชาฟุตบอลเกือบทุกสถาบัน นอกจากนี้ยังมีการค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับฟุตบอลในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกอีกด้วย

เขตหนองจอกแต่เดิมเป็นป่ารก ชื่อหมู่บ้านต่างๆ ก็เรียกกันตามลักษณะภูมิประเทศ ในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงโปรดเกล้าให้พระยาศรีพิพัฒนรัตนราชโกษา เป็น แม่กองจ้างชาวจีนขุดลอกคลองขยายการคมนาคมทางน้ำและเพื่อประโยชน์ทางด้านยุทธศาสตร์ เริ่มตั้งแต่ปลายคลองพระโขนงหรือคลองตันในปัจจุบัน ไปบรรจบคลองบางขนาก เมื่อขุดเสร็จแล้วเรียกว่า “คลองเจ๊ก” เพราะเป็นคลองที่ชาวจีนขุดขึ้น ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อใหม่เรียกว่า “คลองแสนแสบ” และในปัจจุบัน สำนักงานเขตหนองจอกมีเนื้อที่ใหญ่เป็น 1 ใน 4 ของจังหวัดกรุงเทพมหานครและส่วนใหญ่ประชาชนชาวหนองจอกประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ทำสวน ปลูกผลไม้ เลี้ยงสัตว์ ทำให้ประชากรส่วนใหญ่มีเวลาว่างมาก และหันมาเล่นกีฬาออกกำลังกาย

โดยเฉพาะกีฬาฟุตบอล ซึ่งทำให้พื้นที่เขตหนองจอกได้จัดการแข่งขันกีฬาภายในมาโดยตลอด (สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. 2545 : 12)

แรงจูงใจถือเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา โดยมีเป้าหมายที่ชัดเจน อย่างไม่ลดความพยายาม ซึ่งแรงจูงใจนี้มีอิทธิพลต่อผลผลิตที่แสดงออกมาว่าจะมีอยู่ในปริมาณมากน้อยเท่าใด และมีคุณภาพเพียงใด โดยที่แรงจูงใจนั้นมีทั้งแรงจูงใจภายในและแรง จูงใจภายนอก สามารถแสดงออกได้หลายด้าน เช่น ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัด ความสนใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นต้น ซึ่งจากการศึกษา สังเกตการณ์ และประสบการณ์ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตหนองจอกมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และมีความชอบในกีฬาฟุตบอล ซึ่งในพื้นที่เขตหนองจอกมีปัจจัยและองค์ประกอบหลายอย่างที่เอื้ออำนวยต่อกีฬาฟุตบอล เช่น สถานที่เก็บตัวนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย หรือที่เรียกว่า ศูนย์ฝึกกีฬาฟุตบอลแห่งชาติ และสโมสรฟุตบอลชื่อดังอย่างสโมสรบีอีซีเทโร ศาสนะ เป็นต้น ยิ่งไปกว่านั้นในพื้นที่เขตหนองจอกยังประกอบไปด้วยประชากรหลายประเภทต่างศาสนา ได้แก่ ชาวพุทธ ชาวมุสลิม และชาวคริสต์ เป็นต้น ซึ่งประชากรเหล่านั้นสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างดี และทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันได้ โดยเฉพาะการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยในพื้นที่เขตหนองจอกได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลเป็นประจำ ทำให้กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างมาก จากข้อมูลต่างๆ ดังกล่าว จึงเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาถึงมูลเหตุแห่งแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก รวมถึงสิ่งเร้าต่างๆ ที่เป็นตัวกระตุ้นให้เยาวชนเหล่านั้นแสดงพฤติกรรมออกมา ส่งผลดีต่อการพัฒนาในภาพรวมของกีฬาฟุตบอลทั้งด้านการพัฒนาสถานที่ องค์ประกอบทางสังคมและอื่นๆ ของพื้นที่เขตหนองจอก โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าผลของการศึกษาจะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดแนวทางพัฒนากีฬาฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม และอาจส่งผลดีต่อการพัฒนาในระดับสูงยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก ปี พ.ศ. 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของเยาวชนที่เล่นฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก ปี พ.ศ. 2551 โดยจำแนกตามอายุ

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบเกี่ยวกับปัจจัยแรงจูงใจที่มีผลต่อการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก ปี พ.ศ. 2551 และสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนส่งเสริมสนับสนุนเพื่อสนองความต้องการของเยาวชน ให้เกิดแรงจูงใจทางบวกเพิ่มมากขึ้น ต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล สามารถพัฒนาตนได้ตามความเหมาะสม เป็นการ

เสริมสร้างสุขภาพและสมรรถภาพในแต่ละบุคคล และเป็นการพัฒนาศักยภาพทางกีฬาของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนที่มาเล่นฟุตบอลในลานกีฬาของพื้นที่เขตหนองจอกทั้ง 8 แขวง คือ แขวงกระทุ่มราย แขวงหนองจอก แขวงคลองสิบ แขวงคลองสิบสอง แขวงโคกแฝก แขวงคูฝั่งเหนือ แขวงลำผักชี และแขวงลำต้อยตั้ง ในระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551 จำนวนประมาณ 2,000 คน (อ้างอิงจากสถิติข้อมูลลานกีฬาใน 8 แขวงในพื้นที่เขตหนองจอก)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเยาวชนที่มาเล่นฟุตบอลในลานกีฬาของพื้นที่เขตหนองจอกทั้ง 8 แขวง ระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551 จำนวน 400 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการนำจำนวนประชากรมากำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ เครจซี่ และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) ที่ขนาดประชากรประมาณ 2,000 คนได้กลุ่มตัวอย่าง 322 คน เพื่อสะดวกต่อการศึกษาจะใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน จำแนกเป็นแขวงละ 50 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในแต่ละแขวงให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ เยาวชนที่มาเล่นฟุตบอลในลานกีฬาของเขตพื้นที่หนองจอก ระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551 จำแนกได้ดังนี้คือ

1.1 อายุ

1.1.1 เยาวชนที่มี อายุระหว่าง 15-16 ปี

1.1.2 เยาวชนที่มี อายุระหว่าง 17-18 ปี

1.1.3 เยาวชนที่มี อายุระหว่าง 19-20 ปี

2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ

2.1 ด้านสุขภาพอนามัย

2.2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

2.3 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม

2.4 ด้านผลตอบแทน

2.5 ด้านความท้าทาย

นียมศัพท์เฉพาะ

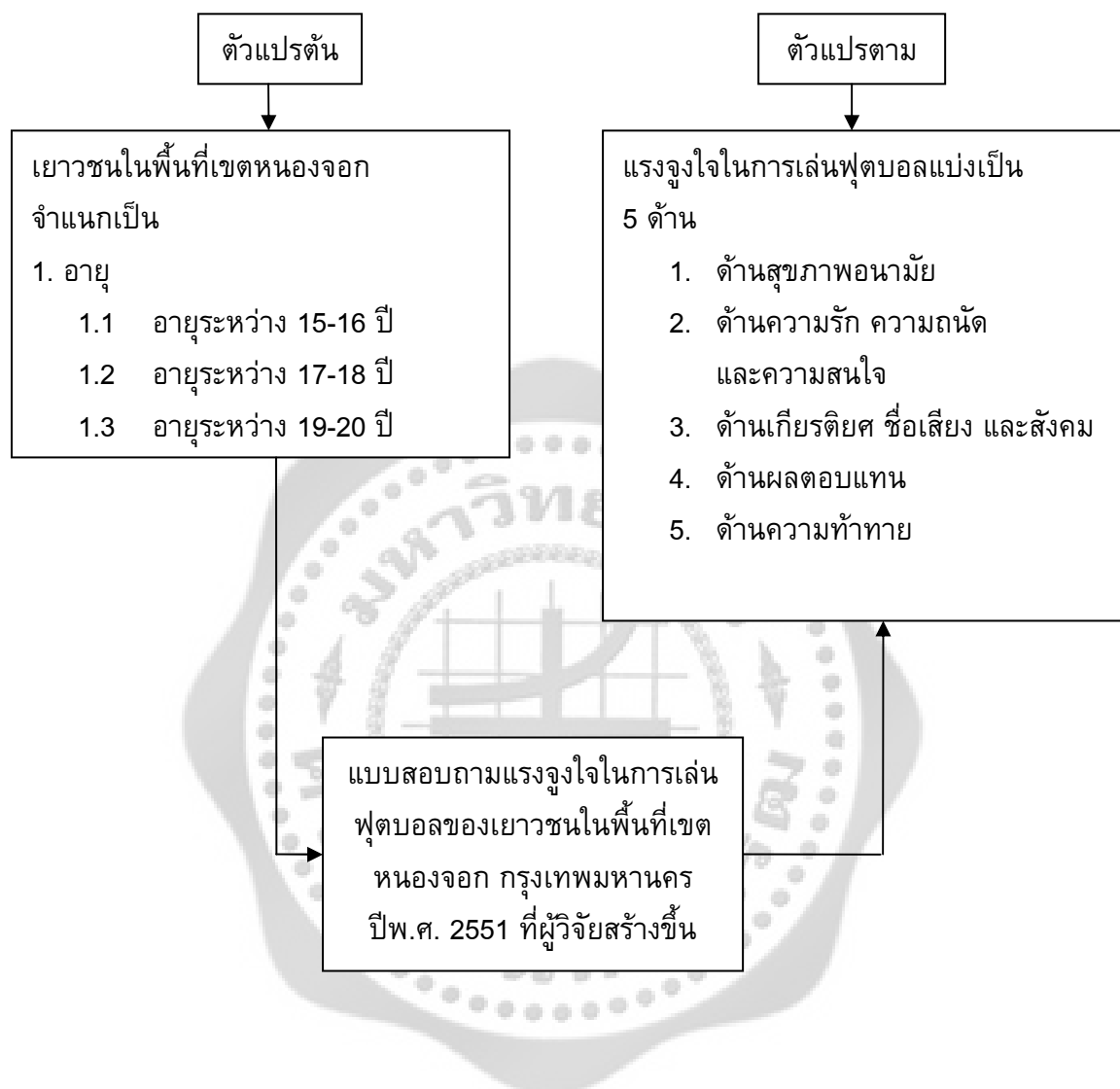
1. **เยาวชน** หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 15-20 ปี ที่มาเล่นฟุตบอลในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอกอย่างน้อย 3 ครั้งต่อสัปดาห์ ระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551

2. **แรงจูงใจ** หมายถึง ภาวะใดๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคลนั้นๆ ต้องการมาเล่นกีฬาฟุตบอลในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอก

3. **เขตพื้นที่หนองจอก** หมายถึงพื้นที่ที่ใช้เล่นฟุตบอลในเขตหนองจอกทั้ง 8 แขวง ได้แก่ แขวงกระทุ่มราย แขวงหนองจอก แขวงคลองสิบ แขวงคลองสิบสอง แขวงโคกแฝก แขวงคูฝั่งเหนือ แขวงลำผักชี และแขวงลำต้อยติ่ง ในระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานของการวิจัย

เยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกที่มีระดับอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งงานวิจัยภายในประเทศและในต่างประเทศ ซึ่งสามารถนำมาสนับสนุนแนวทางการศึกษาครั้งนี้ได้ดังต่อไปนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ทฤษฎีแรงจูงใจ
3. ประเภทของแรงจูงใจ
4. องค์ประกอบของแรงจูงใจ
5. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
6. ประวัติย่อการแข่งขันฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจและมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย (โสภา ชูพิกุลชัย. 2529: 120)

แรงจูงใจ หมายถึง เงื่อนไขใดของอินทรีย์ที่มีผลต่อความพร้อมที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือทำให้พฤติกรรมดำเนินต่อไป (โยธิน ศันสนยุทธ. 2531: 140)

แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อมาทดแทนภาวะขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งกำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น (อารี พันธุ์มณี. 2534: 95)

แรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าให้มีพฤติกรรมมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 138)

การที่คนเรามีความต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แสดงว่าขาดสิ่งนั้น ความต้องการจะเป็นแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้สิ่งนั้นๆ มา เมื่อได้รับสิ่งที่สนองความต้องการแล้วก็จะหยุดพฤติกรรมนั้นๆ แต่เนื่องจากมนุษย์มีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด จึงมีการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลา (ลักขณา สิริวัฒน์. 2530: 135)

จากความหมายของแรงจูงใจ ที่นักจิตวิทยาได้ให้ไว้พอที่จะสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการหรือปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งออกมาเพื่อ

ตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลที่ได้รับแรงจูงใจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วยความกระตือรือร้นและผลจากการกระทำพฤติกรรมจะมีประสิทธิภาพสูงตามมาด้วย

ความสำคัญของแรงจูงใจ

เนื่องจากการศึกษาเรื่องแรงจูงใจเป็นการศึกษาเหตุผล หรือเป้าประสงค์ของการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์และแหล่งที่มาของแรงจูงใจมาจาก 4 แหล่งคือ มาจากองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา จากองค์ประกอบด้านอารมณ์ จากองค์ประกอบด้านสติปัญญา และจากองค์ประกอบด้านสังคม นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบเหล่านี้มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎี เพื่ออธิบายว่า ทำไมมนุษย์จึงแสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจได้ทั้งหมด ดังทฤษฎีแรงจูงใจต่าง ๆ ต่อไปนี้

1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) ทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุข จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำ หรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน (อบรม สนิทภิบาล. ม.ป.ป. : 50)

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวคนมาตั้งแต่กำเนิด ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ สัญชาตญาณจึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ (สุชาติ สุธรรมาธิษฐาน. 2531: 184)

2.1 สัญชาตญาณ เกี่ยวกับการดำรงชีวิต เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้าหรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายมีพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้

2.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย บุคคลมักจะเกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ทำให้สนใจสุขภาพของตนเอง

2.3 สัญชาตญาณทางสังคม บุคคลย่อมจะมีการเรียนรู้ มีการลอกเลียนแบบจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละคน แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถเป็นปัจจัยเพื่อการอยู่รอดของชีวิต (โยธิน ศันสนยุทธ. 253: 150)

4. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ทฤษฎีนี้อธิบายว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับแตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความคาดหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเรา ให้อยู่ในระดับความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าในทฤษฎีนี้ ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินหรือประเมินค่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมา นั่นคือพฤติกรรมที่ได้รับการจูงใจให้แสดงออกมา ขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา (Hilgard. 1962: 252)

5. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียงของ อับราฮัม เอช มาสโลว์ (Abraham H. Maslow ; อ้างอิงจาก สมบัติ กาญจนกิจ. 2534 : 44) เป็นนักจิตวิทยาได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจของมนุษย์ โดยมีแนวคิดที่ว่า ความต้องการของมนุษย์มีเป็นขั้นตอน และความต้องการของมนุษย์มีสมมติฐาน 4 ประการ คือ

5.1 เมื่อคนเราได้รับการตอบสนองความต้องการ หรือเกิดความพึงพอใจแล้ว ความต้องการนั้นจะไม่ใช่แรงจูงใจหรือตัวกระตุ้นอีกต่อไป

5.2 ความต้องการของคนเรามีมากสลับซับซ้อนทำให้มีผลต่อการแสดงออกพฤติกรรมของบุคคล

5.3 ความต้องการในระดับสูงจะไม่เกิดขึ้น ถ้าหากความต้องการในระดับที่ต่ำกว่ายังไม่ได้รับการตอบสนอง

5.4 กรรมวิธีต่างๆ ที่สลับซับซ้อนจะมีในความต้องการที่สูงกว่า และจะได้รับการตอบสนองมากกว่าความต้องการในระดับต่ำกว่า

ทฤษฎีแรงจูงใจลำดับความต้องการ แบ่งออกเป็นระดับต่างๆ โดยเรียงจากความต้องการพื้นฐาน จนถึงความต้องการขั้นสูงสุด ดังต่อไปนี้

1. ขั้นตอนพื้นฐานหรือขั้นตอนของความต้องการทางกาย (Physiological & Biological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของบุคคลแต่ละคน ได้แก่ อาหาร ยา เสื้อผ้า เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย ส่วนใหญ่ของเวลาของบุคคลแต่ละคนจะถูกใช้ไปเพื่อความต้องการเหล่านี้ จนกระทั่งพวกเขาพอใจจึงแสวงหาความต้องการในลำดับต่อไป เช่น ถ้าเขายังมีความหิว เขาก็จะยังไม่สนใจความต้องการอื่น แต่ถ้าเมื่อใดความหิวได้รับการตอบสนองหรือได้รับความต้องการอย่างอื่นตามมา เขาก็ยังสนใจความต้องการอื่น

2. ความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัย (Security & Safety Needs) ความต้องการทางด้านนี้รวมถึง ความปลอดภัย ความมั่นคง และการปราศจากความเจ็บปวด ขู่เข็ญคุกคาม หรือความเจ็บไข้ได้ป่วย เมื่อความต้องการนี้ยังไม่ได้รับการตอบสนองหรือได้รับความพึงพอใจ พวกเขาถูกจ้างคนงานจะวิตกกังวลหมกมุ่นอยู่กับความต้องการเหล่านี้ อยู่ เมื่อเป็นเช่นนั้น งานใดๆ ก็ตามที่สนับสนุนส่งเสริมความมั่นคงปลอดภัย และปกป้องคุ้มครองในระยะยาวจะได้รับยกย่อง หรือพิจารณาว่ามีคุณค่า ถ้าความต้องการนี้เป็นความต้องการที่สำคัญที่สุดสำหรับลูกจ้าง คนงาน

3. ความต้องการทางด้านความรัก (Sense of Belonging & Love Needs) ความต้องการ

ทางด้านนี้รวมเอามิตรภาพ ความรัก และการเป็นเจ้าของไว้ด้วย เมื่อความต้องการทางกายและความต้องการทางด้านความมั่นคงปลอดภัย ได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านความรักจะเกิดขึ้นตามมา และจะทำหน้าที่กระตุ้นจิตใจบุคคล ถ้าความต้องการอันนี้ไม่ได้รับการตอบสนอง อาจจะมีผลกระทบต่อสุขภาพทางด้านจิตใจของลูกจ้างคนงาน

4. ความต้องการการยอมรับ ยกย่อง และนับถือ (Esteem Recognition & Respect Needs) ความต้องการอันนี้จะรวมเอาทั้งความรู้สึกส่วนตัวในความสำเร็จ และการตระหนัก หรือการไต่ยอมรับนับถือจากบุคคลอื่น พวกเขาสนใจเกี่ยวกับความสำเร็จ ชื่อเสียง ความมีเกียรติ โอกาสที่จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุน ความต้องการในเรื่องความเป็นเลิศ ความเชี่ยวชาญในการแก้ปัญหา ความต้องการ ในการยอมรับ นับถือ ความมีเกียรติ การได้รับการยอมรับจากคนอื่นเป็นเครื่องชี้ภายนอก การมีชื่อเสียงของบุคคลกล่าวได้ว่า สถานภาพของบุคคลหนึ่งได้บรรลุความต้องการที่ประสบความสำเร็จในความต้องการอันนี้ จะมีความรู้สึกว่ามีคุณค่า มีความสามารถพอเพียงและมีความเชื่อมั่นในตนเอง และขณะเดียวกัน ถ้าความต้องการอันนี้ไม่สามารถบรรลุผล อาจนำไปสู่ความรู้สึกท้อแท้

5. ความต้องการความสำเร็จขั้นสูงสุด (Self Actualization Needs) ความต้องการอันนี้เป็นความต้องการขั้นสุดยอดของมนุษย์ หลังจากได้รับการตอบสนองความต้องการขั้นต่างๆ แล้ว บุคคลใดบุคคลหนึ่งบรรลุความต้องการนี้ จะรู้สึกยอมรับตัวเองและคนอื่น จะพบความสามารถในการแก้ไขปัญหาเพิ่มขึ้น จะรู้สึกว่าตนเองมีความไม่ล่าเอียงเพิ่มขึ้นและมีความปรารถนาในเรื่องความสันโดษ (A Desire for Privacy)

ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาร์ พันธ์มณี. 2534: 189-192 ; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันนี้เนื่องจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (Murray) สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำตักเตือน ดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการลงโทษ เช่น การเผาตัวตายเพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่ป้องกันตนเอง

จากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิตติเตียนซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจพยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพด้านบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นรักใคร่ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนฝูง พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น มีความรู้สึกยินดีในร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแลคำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการช่วยเหลือบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นภัยจากภัยอันตรายต่างๆ

12. ความต้องการประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้ผู้อื่นได้เห็น ได้ยิน เกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสุขสนุกสนาน แปลกใจ หรือตกใจในเรื่องราวของตน

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสกว่า (Need for Deference) เป็นความต้องการการยอมรับการนับถือผู้ที่มีอาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance of Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงอันตราย (Need for Avoidance of Harm) เป็นความ

ต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากภัยอันตราย

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษ ด้วยการคล้อยตามกลุ่ม หรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของคนที่มืออยู่ไว้จนสุดความสามารถ

20. ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจในการแข่งขันกีฬาของนักจิตวิทยาการกีฬา มอรีน อาร์. ไวส์ (Maureen R. Weiss. 1992 : 41)

ไวส์ได้กล่าวถึงแรงจูงใจของนักกีฬาว่าจะประกอบไปด้วยแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก (Intrinsic and Extrinsic Motivational Orientation) ถ้าบุคคลส่วนใหญ่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและพลศึกษาเพื่อความสนุกสนาน ความสนใจ ความพอใจ และประสบการณ์ในความสามารถของแต่ละบุคคล เรียกว่าแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivational) หรือแรงจูงใจภายในของการร่วม (Intrinsic Motives for Participation) แต่ถ้าการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของบุคคลส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากพฤติกรรมในการเข้าร่วม เช่น การยอมรับทางสังคม การให้รางวัล และสถานภาพทางสังคม จะเรียกว่า แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivational) นอกจากนี้ ไวส์ ได้กล่าวถึงงานวิจัยของแรงจูงใจในการเข้าร่วมใน ช่วงหลัง พบว่า การศึกษาจะครอบคลุมเรื่องของแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกที่เกี่ยวกับความท้าทายของกีฬา (Challenge of Sport) การปรับปรุงพัฒนาทักษะ (Skill Improvement) ความตื่นเต้น (Excitement and Thrills) และจุดมุ่งหมายที่ประสบความสำเร็จ (Achievement of Personal Performance Goal) ชัยชนะ (Winning) และการได้รับรางวัล (Trophies and Award)

จากข้อความที่ไวส์ได้กล่าว คือ ถ้าคนเรามีทั้งแรงจูงใจภายในและภายนอกอยู่ด้วยกันแล้ว จะทำให้ไปถึงจุดมุ่งหมายและประสบผลสำเร็จได้อย่างไม่ยาก

ไวส์ได้จำแนกทฤษฎีของนักจิตวิทยาสังคมที่ได้ศึกษาแรงจูงใจไว้ 2 มุมมอง ดังนี้

1. แรงจูงใจ เป็นตัวแปรที่เป็นผลที่แสดงออกมา (Outcome) ซึ่งจะถูกวัดในรูปของการเลือก ความพยายาม และพฤติกรรมที่ยังคงอยู่ จากการเปรียบเทียบแรงจูงใจ ได้รับพิจารณาว่า เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและปัจจัยสิ่งแวดล้อม โดย แอลเบอร์แมน (Alberman. 1978 : 23) ได้ยกตัวอย่าง เด็กที่เล่นกีฬาแล้วมีการแสดงออกของผู้ฝึกสอนในการเสริมแรงจูงใจทางบวก (Positive Approach) เช่น กล่าวชมเชยให้กำลังใจเมื่อกระทำผิด และเทคนิคต่างๆในการเสริมแรงเด็กเหล่านั้นมักจะต้องการเข้าร่วมเล่นกีฬาในครั้งต่อไป มากกว่าเด็กที่ผู้ฝึกสอนแสดงออกทางบวกน้อย

2. แรงจูงใจ เป็นปัจจัยความแตกต่างของแต่ละบุคคล โดยคลินท์ และไวส์ (Klint and Weiss. 1987 : 15) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างแรงขับในการเข้าร่วมกับการรับรู้ในความสามารถ คาดการณ์ผลในการเข้าร่วมกิจกรรม จะไม่ทำให้เกิดการแรงขับในการเข้าร่วมครั้งต่อไป (Participation and Discontinuation Motives) ไวส์ (Weiss) ได้ทำการศึกษาในประเด็นที่ว่าเพราะเหตุไรคนจึงเข้าร่วมการแข่งขัน และเข้าร่วมการแข่งขันได้อย่างไร นักจิตวิทยาหลายท่านได้พยายามศึกษาและทำความเข้าใจว่าเพราะเหตุไรนักกีฬาแต่ละคนจึงยังคงเข้าร่วมเล่นกีฬายู่ในทางกลับกันก็ยังมีสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยอะไรทำให้นักกีฬาเลิกเล่นหรือเลิกเข้าร่วมการแข่งขัน โดยสิ้นเชิง หรือเข้าร่วมการแข่งขันเป็นบางครั้งบางคราว ในช่วงทศวรรษที่ 1970 ได้มีการสำรวจ และศึกษา เรื่องของแรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขัน การหยุดการเข้าร่วมในการแข่งขัน อาทิเช่น แอลเบอร์แมน และวูด (Alberman and Wood. 1976 : 58) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขัน ออริกค์ (Orlick. 1973-1974 : 91) ได้ศึกษาเรื่องการไม่สนใจในการเข้าร่วมการแข่งขัน แซป และฮอนเบอร์สตริกเกอร์ (Sapp and Hauberstricker. 1978 :75) เป็นนักวิจัยกลุ่มแรกที่สนใจศึกษาในเรื่องการเข้าร่วมและไม่เข้าร่วมเล่นกีฬากับกลุ่มคนที่มีลักษณะเดียวกันจำนวนกว่าหนึ่งพันคนทั้งที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา กูลด์ (Guold. 1982 : 62) ได้สรุปผลล่าสุดของการวิจัยในรายการกีฬาเยาวชน และได้วางทิศทางการวิจัยในอนาคตว่า ควรเป็นการศึกษาความสนใจแบบทันทีทันใด และควรมีการศึกษาถึงการเข้าร่วมเล่นและแข่งขันกีฬา (Participation) และการเลิกเล่นกีฬา (Attrition) ของการเข้าร่วมในการเล่นกีฬาของเยาวชน นอกจากนี้ กูลด์ (Guold) ตั้งข้อสังเกตว่า งานวิจัยทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเยาวชนได้เอื้อให้เกิดการพัฒนา และขยายขอบเขตของทฤษฎีทางจิตวิทยาเป็นอย่างมาก

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาโดยทั่วไป

1. แรงจูงใจ (Motivation Orientation) ในรูปแบบนี้จะมี 2 แบบ ที่จะอธิบายลักษณะของตัวบุคคล โดยมีความสัมพันธ์กันคือ แรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) ถือได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเข้าร่วม อาทิเช่น การพัฒนาความสามารถปรับปรุงทักษะ การคบหาสมาคม การมีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง รูปร่างดี และความสนุกสนานที่ได้รับจากการเล่นกีฬา ในทางกลับกัน แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) ถือว่าเป็นผลของการเข้าร่วมการแข่งขัน เช่น การให้สัมคมยอมรับ การได้รับรางวัล ชัยชนะ

2. ความพยายามที่ทำให้เก่งขึ้น (Mastery Attempts) นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะเลือกเล่นกีฬาที่ทำหายความสามารถ แม้จะยากแต่ก็อยู่ในระดับความสามารถของพวกเขา และพยายามสูงสุดที่จะได้รับชัยชนะ ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะเลือกเล่นกีฬาที่ง่าย ๆ หรือไม่ยากเกินไป เพื่อที่จะได้แสดงออกถึงความสามารถสูงสุดของตัวเอง หรือหลีกเลี่ยงการแสดงทักษะที่ไม่ถึงขั้น และการเลือกกีฬาที่ทำหายมาก ๆ จะเพิ่มความเสี่ยงในการแสดงทักษะที่ต่ำ

3. ผลของความสามารถ (Performance Outcome) นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะเน้นว่าเขาสามารถเล่นกีฬาให้ได้ใกล้เคียงกับกับมาตรฐานของนักกีฬา

ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะเน้นผลของการแข่งขัน เมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่งของคนอื่น เขาจะคิดว่า การชนะเลิศถึงความสามารถสูง การพ่ายแพ้แสดงถึงความสามารถต่ำ ผลย้อนกลับและแรงเสริมจากผู้ใหญ่และเพื่อน (Feedback and Reinforcement by Adult and Peers) ปริมาณของการย้อนกลับและแรงเสริมจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นผลต่อการรับรู้พฤติกรรมของนักกีฬา คุณภาพของพฤติกรรมการสื่อสารอาจอ้างถึงพฤติกรรมเลียนแบบ การกล่าวคำชมเชยเมื่อทำได้ดี การช่วยแก้ไขแนะนำเมื่อทำผิดที่เกิดขึ้นจากผู้ฝึกสอน ครู พ่อแม่ เพื่อน จะมีส่วนทำให้การเล่นกีฬาจะคงอยู่ต่อไป ในขณะที่พ่อแม่จะมีบทบาทกับเด็กอายุน้อยจนถึงกลางๆ และเพื่อนๆ จะเพิ่มบทบาทสำคัญขึ้นเรื่อยๆ เมื่อวัยเด็กตอนปลายจนถึงวัยรุ่น

4. การพัฒนาระบบการให้รางวัล และเป้าหมายที่เป็นมาตรฐาน (Development of a Standard of Goals) นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะเลือกกีฬาที่ทำทนายเพื่อใช้การปรับปรุงตนเอง และการใช้แรงเสริมจากคนอื่น เพื่อพยายามให้ตัวเองเก่งด้วยตัวของตัวเอง และเขาจะพัฒนาระบบการให้รางวัลและตั้งมาตรฐานของตัวเองจากปัจจัยและเงื่อนไขภายใน ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะเลือกกีฬาที่ทำทนายน้อยกว่าเพื่อชนะโดยเทียบกับคนอื่น การแรงเสริมจากคนอื่นเพื่อผลของการเล่นและพัฒนาระบบการให้รางวัล และเป้าหมายจากปัจจัยภายนอก การพัฒนาขั้นนี้เชื่อมโยงกับ “ แหล่งข้อมูล ” ที่มีอยู่ในกีฬาแต่ละประเภทและความชอบของแต่ละบุคคลเพื่อที่จะตัดสินความสามารถของตัวเอง

5. การรับรู้ในเรื่องความสามารถและการควบคุม (Perception of Competence and Control) ความสามารถในการรับรู้ (Perception of Competence) เป็นโครงสร้างหลักของทฤษฎีแรงจูงใจ ระดับที่บุคคลรู้สึกว่าเขาสามารถทำได้ดีหรือไม่ เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญมากต่อพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการเข้าร่วม ส่วนการรับรู้ในการควบคุม (Perception of Control) เป็นระดับที่แต่ละคนรู้สึกว่าเงื่อนไขภายนอกหรือภายในที่มีผลต่อการชนะหรือแพ้ของตนเอง

6. ความรู้สึกรัก (Affect or Emotion) เกิดจากการเล่นกีฬา ความรู้สึกที่ดีในการเล่นกีฬา ได้แก่ สนุก ร่าเริง ความรู้สึกในแง่ลบ ได้แก่ ความวิตกกังวล เศร้า และนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะมีความรู้สึกในทางบวกต่อการเล่นกีฬา โดยเขาคำนึงว่าเล่นกีฬาเป็นกระบวนการเรียนรู้ทักษะทางกีฬา ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะมีความรู้สึกทางบวกก็ต่อเมื่อนักกีฬาได้รับชัยชนะเท่านั้น ปัจจัยนี้ไม่ค่อยได้รับความสนใจจากนักจิตวิทยาการกีฬาเท่าใดนัก แต่ก็ยังเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวกลางระหว่างการยอมรับตนเองกับแรงจูงใจ

7. พฤติกรรมแรงจูงใจ (Motivation Behavior) ในที่สุดแล้วเป้าหมายของการพัฒนาทางจิตวิทยาเชิงบวก คือ การทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการเล่นที่คงอยู่ หัวข้อเรื่องแรงจูงใจจึงมีส่วนจำเป็นต่อการค้นหาวีธีที่จะเพิ่มการเล่นกีฬาที่คงที่ และเพิ่มการเล่นกีฬาให้มากขึ้นโดยผ่านแรงจูงใจภายใน ในการมุ่งพัฒนาทักษะนักกีฬาให้เก่งและได้รับความสนุกสนานด้วย นักกีฬาที่มีแรงจูงใจภายใน (Intrinsic and Mastery) จะสนุกกับการเล่นกีฬา จะรู้สึกว่าตัวเองประสบความสำเร็จ เมื่อเขาสามารถพัฒนาตัวเองให้ถึงมาตรฐานของตัวเองที่ตั้งไว้ในกีฬานั้นๆ ส่วนนักกีฬาที่มีแรงจูงใจ

ภายนอก (Extrinsic and Outcome) จะคิดถึงความสำเร็จก็ต่อเมื่อตัวเขาเป็นผู้ชนะในการแข่งขันเท่านั้น และพยายามรักษาระดับการยอมรับความสามารถเอาไว้ คนที่พ่ายแพ้และได้รับประสบการณ์ไม่ดีมักจะเลิกกลางคัน (Drop Out)

จากทฤษฎีดังกล่าวทั้งหมดนี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อและ แนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลายๆ ทฤษฎีและวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ ซึ่งในที่นี้จะเน้นความสำคัญที่แรงจูงใจภายในที่เกิดจากความต้องการของแต่ละบุคคลในการเข้าร่วมด้วยตนเอง เกิดความพึงพอใจต่อผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมตามมาตรฐานที่ตนเองเป็นผู้กำหนด ในส่วนของแรงจูงใจภายนอกการเข้าร่วมจะเกิดจากสิ่งแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยชักจูงที่สำคัญ ดังนั้นความพึงพอใจที่จะเข้าร่วมในครั้งต่อไปจึงขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่จะได้รับจากความสำเร็จที่ปรากฏ

ประเภทของแรงจูงใจ

แรงจูงใจเป็นปัจจัยกระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความต้องการหรือความโน้มเอียงที่จะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมมุ่งสู่จุดมุ่งหมาย จากเหตุผลนี้เองจึงทำให้มีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจเป็นอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทของแรงจูงใจไปตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 236) ได้แบ่งประเภทแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังของการแสดงออกของพฤติกรรม ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจ โดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว
2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นภาวะที่บุคคลที่แสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย เช่น การกระทำเพื่อต้องการรางวัล ตำแหน่ง และเกรด เป็นต้น

สุชา จันท์เอม (2527 : 101-110) ได้แบ่งทฤษฎีแรงจูงใจตามแหล่งที่มาของแรงจูงใจ ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางสรีรวิทยา (Physiological Motivation) แรงจูงใจด้านนี้เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางด้านร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิตอยู่ได้ เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร ต้องการพักผ่อนและปราศจากโรค เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมกระทำของคนเรา โดยวัดจากความมากน้อยของการกระทำ การเลือกกระทำ การโต้ตอบสิ่งมาขัดขวาง
2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจ

ทางด้านสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยมนุษย์ทางด้านจิตใจจะทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นและการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม ความต้องการความรัก และความเอาใจใส่ใกล้ชิดกับผู้อื่น

3. แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ (Social Motivation) แรงจูงใจชนิดนี้มีจุดเริ่มต้นส่วนใหญ่มาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และจุดมุ่งหมายของแรงจูงใจชนิดนี้มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นๆ ที่มีต่อตนเอง แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของบุคคล ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นความปรารถนาบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลของการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระเป็นตัวของตัวเอง ผีกหักการช่วยเหลือตัวเองตามวัย จะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงต้องเริ่มต้นจากครอบครัว

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ต้องการความรักจากผู้อื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem Motivation) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับของสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคม ซึ่งจะนำมาสู่ความนับถือตนเอง

สรุปแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก

แรงจูงใจภายใน คือ สิ่งที่เกิดขึ้นจากภายในร่างกายและแสดงออกมาโดยมีความตั้งใจที่จะทำโดยไม่หวังสิ่งตอบแทนใด ๆ

แรงจูงใจภายนอก คือ สิ่งที่ร่างกายต้องการทำหรือแสดงออกมาโดยมีจุดมุ่งหมายเป็นสิ่งที่ของรางวัลและในด้านเกียรติยศชื่อเสียงต่าง ๆ จึงทำให้เกิดแรงจูงใจภายนอก

องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ

อารี พันธุ์มณี (2534 : 192 -196) กล่าวว่า แรงจูงใจจัดว่ามีผลต่อการเรียนรู้พฤติกรรมต่าง ๆ ของบุคคลเป็นอันมาก เพราะการที่บุคคลเกิดแรงจูงใจในการที่จะกระทำพฤติกรรมย่อมจะทำให้พฤติกรรมหรือการเรียนรู้ในสิ่งนั้น ๆ มีประสิทธิภาพและเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากกว่าบุคคลที่ไม่เกิดแรงจูงใจ ลักษณะของแรงจูงใจของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. ธรรมชาติของแต่ละบุคคล ทุกคนมีธรรมชาติของตนแตกต่างกับคนอื่นหรือมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งประกอบด้วย

1.1 แรงขับ แรงขับของบุคคลจัดว่า เป็นพื้นฐานเบื้องต้นของการเกิดพฤติกรรม

แรงขับ เป็นสภาวะที่เกิดจากความไม่สมดุลภายในร่างกายของมนุษย์ เช่น สภาวะความต้องการอาหาร น้ำ สภาวะความตึงเครียด ความรู้สึกเจ็บปวด เป็นต้น แรงขับเกิดขึ้นได้จากลักษณะ 2 ประการคือ แรงขับภายในร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความง่วงนอน เป็นต้น และแรงขับที่เกิดจากภายนอกร่างกาย เช่น การได้รับความเจ็บปวดจากสิ่งเร้าภายนอก สภาวะความกดดันจนทำให้เกิดความตึงเครียด

1.2 ความวิตกกังวล ความวิตกกังวลมีผลต่อการเรียนรู้ หรือการกระทำ พฤติกรรม ความวิตกกังวลจะมีความแตกต่างกันไปแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้น ย่อมจะเกิดความวิตกกังวลมากขึ้น เด็กเล็ก ๆ จะไม่มีความวิตกกังวลใจแต่จะมีความกลัว เมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นความกลัวจะลดลง กลายเป็นความวิตกกังวลเพิ่มขึ้นมาทันที

2. สถานการณ์ต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อม ย่อมจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจแตกต่างกัน เป็นต้นว่า ส่งผลให้บุคคลเกิดความสับสนวุ่นวายหรืออื่น ๆ และวัฒนธรรมแต่ละสังคมย่อมจะส่งผลให้พัฒนาการของผู้เรียนแตกต่างกันด้วย ลักษณะสถานการณ์ต่าง ๆ ที่มีผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน หมายถึง พฤติกรรมของบุคคลที่มีความปรารถนาจะเอาชนะผู้อื่น ต้องการทำให้ตนมีสถานภาพการที่ดีขึ้น ลักษณะการแข่งขันมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ

2.1.1 การแข่งขันกับตนเอง เป็นการแข่งขันที่ทำให้ตนเองดีขึ้นด้วยความเต็มใจและความต้องการของตน ไม่มีใครมาบังคับ ต้องการทำให้ตนมีสถานภาพการที่ดีขึ้น

2.1.2 การแข่งขันกับบุคคลอื่น เป็นความรู้สึกที่ต้องการเอาชนะบุคคลอื่น ให้ตนอยู่เหนือกว่าคนอื่น มักจะพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้ตนชนะผู้อื่นเสมอ ต้องการทำให้ตนมีสถานภาพการที่ดีขึ้น

2.2 ความร่วมมือ หมายถึง แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับแรงผลักดันทางสังคมมีพฤติกรรมแบบประนีประนอม ให้ความร่วมมือช่วยเหลือ เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันเพื่อทำงานหรือพฤติกรรมที่มุ่งปรารถนาสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ฉะนั้นความร่วมมือของบุคคลจึงจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้น

2.3 การตั้งจุดมุ่งหมาย หมายถึง การที่บุคคลได้มีการตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตไว้ มีผลทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ แต่ในบางครั้งแม้จะมีการตั้งจุดมุ่งหมายไว้บุคคลก็ไม่สามารถกระทำเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตนตั้งไว้ได้ด้วยเหตุนี้การตั้งจุดมุ่งหมายในชีวิตจึงเป็นแรงจูงใจในการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ลักษณะของการตั้งจุดมุ่งหมายมี 2 ลักษณะ คือ

2.3.1 การตั้งจุดมุ่งหมายรวม เป็นจุดมุ่งหมายที่มักจะมีจุดมุ่งหมายย่อย ๆ มาเกี่ยวข้องเช่น การตั้งจุดมุ่งหมายของชีวิตว่าจะเป็นนักวาดรูปที่มีชื่อเสียงของโลก แต่ขณะนี้อายุยังน้อยจึงมีเป้าหมายย่อย ๆ หลายจุดมุ่งหมายมารวมกัน คือ จะวาดรูปให้ชนะการแข่งขัน จะวาดรูปให้ได้รับคำชมจากครู จะวาดรูปให้เพื่อน ๆ ยอมรับ

2.3.2 การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกล เพื่อจุดมุ่งหมายใดจุดมุ่งหมายหนึ่ง โดยเฉพาะ การตั้งจุดมุ่งหมายระยะไกลจะเกิดขึ้นกับคนที่มีวุฒิภาวะด้านสมองพอสมควรจะไม่เกิดในเด็กเล็ก

2.4 การตั้งความทะเยอทะยาน เป็นการตั้งความหวังไว้สูงและมีความพยายามมานานอย่างมากที่จะทำให้สำเร็จ การตั้งความหวังหรือเกิดความทะเยอทะยาน จึงเป็นแรงจูงใจที่ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมขึ้น ถ้าบุคคลตั้งความทะเยอทะยานไว้สูงเกินความสามารถของตนเองจะทำให้บุคคลเกิดความล้มเหลวได้ง่าย ทำให้ไม่มีแรงจูงใจในการทำงานนั้นๆ หรือเกิดความท้อถอยหรือถ้าตั้งความหวังไว้ต่ำกว่าความสามารถก็ไม่มีแรงจูงใจพอที่จะกระทำ เพราะว่าตนประสบความสำเร็จในงานนั้นๆ ง่ายเกินไป ความยากง่ายของงานจึงส่งผลต่อแรงจูงใจ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่น การเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬานักจิตวิทยา การกีฬาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคน ซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำสิ่งนั้นๆมากขึ้น หมายความว่า นักกีฬาทุกคนต่างมีแรงจูงใจภายในตัวอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการมากที่สุด ความต้องการ(Needs) ดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้ฝึกสอนได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดีและยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย

ในการคัดเลือกนักกีฬาเพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ (2528 : 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงแรงจูงใจ (Motivation) ความตั้งใจ หรือความต้องการของนักกีฬานั้นเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง เพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม และ พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 44) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่จะประสบความสำเร็จไว้ว่า นักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมารถ เชื่อมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเองเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด และมีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงถึงเป็นอย่างมากและเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขัน จาก

เหตุผลดังกล่าวนี้เองทำให้ผู้ฝึกสอนกีฬาหรือโค้ชทั้งหลาย จึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้น ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในการสนุกสนานภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผน การฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 76-77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์การประสบความสำเร็จทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาคควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้นเช่น การลดแป้นบาสเกตบอลในเด็กเล็ก
2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ ในการตัดสินใจ ทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทาง และควรใช้บ่อยๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละคนที่มีต่อความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตนเองมีค่า
4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกสำเร็จ มีการประเมิน มีการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน
5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ ๆ

สรุปแรงจูงใจ แรงจูงใจไม่ว่าจะเป็นแรงจูงใจจะเป็นแรงจูงใจภายในหรือแรงจูงใจภายนอกเมื่อเกิดขึ้นพร้อมกันหรือมีความต้องการพร้อมกันจะทำให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายได้ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาร์ พันธ์มณี. 2534: 189-192 ; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง

ประวัติย่อการจัดการแข่งขันฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก

การจัดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอกได้รับการจัดขึ้นทุก ๆ ปีโดยจะมีการจัดการแข่งขันขึ้นในช่วงเดือน เมษายน-พฤษภาคมของทุกปีโดยประมาณโดยจะจัดการแข่งขันฟุตบอล 7 คนและ 11 คนโดยมีทีมจากตัวแทนทั้ง 8 แขวงมาทำการแข่งขันโดยจะแบ่งเป็นสาย ๆ ละ 4 ทีม โดยที่นักกีฬาที่เข้าทำการแข่งขันทุกคนจะต้องมีชื่ออยู่ในเขตหนองจอกอย่างน้อย 3 เดือน

นอกจากนี้ตามลานกีฬาต่าง ๆ ก็ได้มีการจัดการแข่งขันไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืนแต่ที่นิยมกันมากคือการแข่งขันฟุตบอลกลางคืนและแรงจูงใจที่ทำให้ได้รับความนิยมอย่างมากคือ เงินรางวัลเงินรางวัลในการแข่งขันในแต่ละรายการจะอยู่ที่ประมาณ 20,000-40,000 จึงเป็นแรงจูงใจให้เกิดความนิยมในการเข้าร่วมการแข่งขันสูงจึงได้รับความนิยมจากนักเตะจากสโมสรต่าง ๆ หรือนักกีฬาทีมชาติมาเข้าร่วมการแข่งขันกันอย่างมากมายจึงทำให้ได้รับความนิยมอย่างมาก (ชาญวิทย์ มีมุขอ. 2551 : สัมภาษณ์)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

ลูธส์และ กิลล์ (Lu; & Gill. 1996 : Abstract) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาของกีฬาระดับนักเรียนในประเทศไต้หวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจถึงเหตุผลโดยทั่ว ๆ ไปของนักกีฬาระดับเยาวชนของประเทศไต้หวันที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาระดับนักเรียนจำนวน 542 คน มีอายุตั้งแต่ 15-25 ปี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามการวัดแรงจูงใจ ผลการวิจัยพบว่า

เหตุผลที่สำคัญที่สุดที่นักกีฬาระดับนักเรียนของไต้หวันเลือกเล่นกีฬาคือ เพื่อความสนุกสนาน ความชอบในกีฬา เพื่อสร้างความกดดันให้กับตนเอง เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอื่นๆ อีก เช่น เรื่องของปัญหาทางด้านสุขภาพ ได้แก่ การบาดเจ็บ ความเจ็บป่วย ความไร้สมรรถภาพทางกาย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีเหตุผลอีกอย่างหนึ่ง คือ เรื่องรางวัล ทุนการศึกษา โอกาสในการเรียนและการงานที่ดีกว่า เหตุผลอื่นที่สำรวจและวิเคราะห์ออกมา คือ ความแตกต่างขั้นพื้นฐานของนักกีฬา ในเรื่องของ เพศ อายุ ทักษะพื้นฐาน การให้ความสำคัญในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ผลจากการวิเคราะห์ปรากฏว่าเรื่องของเพศและอายุ เมื่อนำเอาแรงจูงใจของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงมาเปรียบเทียบปรากฏว่า นักกีฬาชายจะมีแรงจูงใจภายในมากกว่านักกีฬาหญิง ในขณะที่นักกีฬาหญิงที่มีอายุเกิน 23 ปีมีแรงจูงใจภายในมากกว่านักกีฬาที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี

วินเซนต์ และ ชาลส์ (Vincent; & Charles. 1997 : Abstract) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 52 คน นักกีฬาหญิง 46 คน โดยการใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า

นักกีฬาที่เข้าร่วมเพราะต้องการความสนุกสนาน ปรับปรุงทักษะให้ดีขึ้น และการที่นักกีฬาชายที่เข้าร่วมเพราะต้องการมีสมรรถภาพร่างกายที่ดีตามแบบฉบับของนักกีฬาฟุตบอล ตรงกันข้ามกับนักกีฬาหญิงไม่ได้สนใจเรื่องสมรรถภาพร่างกายหรือเรื่องของชัยชนะมากไปกว่าเรื่องของการเล่นเพื่อนในทีม

ทิโม (กิตติศักดิ์ มีเจริญ. 2550: 35; Timo. 2002 : Abstract) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจการออกกำลังกายเป้าหมายและความสามารถทางการกีฬา ของนักเรียนอันมีผลมาจากการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน การวิเคราะห์แรงจูงใจในการออกกำลังกาย

การหลอหลอมการเป้าหมาย และความสามารถทางการกีฬาของนักเรียนที่ได้รับการมอบหมายหรือเพิ่มกิจกรรมระหว่างชั้นเรียนพลศึกษานอกจากนี้ยังมีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาและการจัดทำเอกสารสำหรับโปรแกรมที่จะใช้ในการทดลอง (VINTERVENTION) โดยวิธีการนี้ประกอบด้วยการประชุมครูในแต่ละสัปดาห์ กลุ่มทดลองนักเรียนเกรด 9 จำนวน 178 คน สอนโดยครู 4 คน กลุ่มควบคุมมีนักเรียนจำนวน 259 คน สอนโดยครู 5 คน การศึกษานี้เป็นแบบกึ่งการทดลอง ให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามที่เป็นภาษาฟินแลนด์เกี่ยวกับแรงจูงใจทางการกีฬา แบบสอบถามความสามารถทางการกีฬา (ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแบบสอบถาม PSPP) และแบบสอบถามการรับรู้ความสำเร็จ CFA การวิเคราะห์แบบสอบถาม พบว่า แบบสอบถามทั้ง 3 แบบเชื่อถือได้

จากการวิเคราะห์ ANOVA พบว่ากลุ่มตัวอย่างในกลุ่มทดลองมีการเพิ่มแรงจูงใจน้อยที่สุด ขณะที่กลุ่มควบคุมมีระดับของแรงจูงใจลดลง นอกจากนี้หลังจากการปรับระดับความแตกต่างในตอนต้น นักเรียนกลุ่มตัวอย่างรู้ว่าตัวเองมีเป้าหมายที่เกี่ยวกับงานมากกว่า กลุ่มควบคุมมีการลดเรื่องของกฎเกณฑ์ จากรายงานของ (External Regulation) พบว่ามีการลดลงในกลุ่มทดลองเล็กน้อย ขณะที่มีการเพิ่มขึ้นในกลุ่มควบคุม สำหรับกลุ่มทดลองระหว่างเด็กชายกับเด็กหญิง การขาดแรงจูงใจลดลงน้อยที่สุด เด็กชายในกลุ่มควบคุมขาดแรงจูงใจเพิ่มขึ้นปานกลาง ขณะที่เด็กหญิงขาดแรงจูงใจลดลงเล็กน้อย ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียน หากให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนพลศึกษา และผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการสอนที่เพิ่มบรรยากาศมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนพลศึกษานั้นเหมาะที่จะนำมาใช้ซัลกูเอโร และคณะ (Salguero ; et al. 2004 : Abstract) ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมและการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬาว่ายน้ำชาวสเปน จำนวน 428 คน ประกอบด้วยนักกีฬาชาย 204 คน และนักกีฬาหญิง 224 คน อายุระหว่าง 8-22 ปี แบ่งการรับรู้ความสามารถของนักกีฬาออกเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำ กลาง และสูง โดยใช้แบบสอบถามแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม (The Participation Motivation Inventory : PMI) มีจำนวนข้อคำถามที่เป็นเหตุผลสำหรับการเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 32 ข้อ แต่ละข้อให้คะแนนแบบประเมินค่า 3 ระดับ ดังนี้ ระดับ 3 เท่ากับ สำคัญ ระดับ 2 เท่ากับ มีความสำคัญบ้าง และ ระดับ 1 เท่ากับ ไม่สำคัญ โดยแบบสอบถามนี้ถูกแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านสุขภาพ ด้านความสนุกหรือสัมพันธ์ภาพ ด้านการแข่งขันหรือทักษะ ด้านบุคคลอื่นๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง ด้านการเข้าร่วมกับสมาชิก (Affiliation) ด้านสถานภาพ (Status) ด้านการปลดปล่อยพลังงาน และแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถทางกาย (The Perceived Physical Ability Scale; PPA) จำนวน 10 ข้อ มี 6 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด จนถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า

ปัจจัยด้านการแข่งขันหรือทักษะมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุดในทุกกลุ่ม (ระดับของการรับรู้) รองลงมาเป็นด้านเพื่อสุขภาพ นักกีฬาที่มีการรับรู้ความสามารถระดับสูงมีค่าเฉลี่ยของ PPA สูงกว่ากลุ่มที่อยู่ระดับกลางและระดับต่ำในทุกด้านของแรงจูงใจ และพบความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำระหว่างแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมกับการรับรู้ความสามารถทางกายของนักกีฬา 6 ด้าน

ยกเว้นด้านความสนุกหรือด้านสัมพันธภาพ แรงจูงใจระหว่างชายกับหญิงมีความแตกต่างในด้านเพื่อความสนุกหรือสัมพันธภาพ ด้านบุคคลอื่นๆ ที่มีความสำคัญกับตัวเอง และด้านสถานภาพ

เจนนิเฟอร์ (Jennifer. 2005 : 839) ได้ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบแรงจูงใจภายในระหว่างนักกีฬาระดับเยาวชน 2 กลุ่มผลการศึกษาพบว่าสำหรับตัวบุคคลแล้ว เพื่อที่จะเรียนรู้และปฏิบัติทักษะการเคลื่อนไหวใหม่ ซึ่งคาดหวังไว้ว่า พวกเขาจะไม่เพียงแต่บรรลุระดับของความเข้าใจเฉพาะด้าน เช่น กระบวนการรับรู้ แต่พวกเขาจะยังต้องทำนุบำรุง รักษาระดับความสนใจหรือความกระตือรือร้น การศึกษาเปรียบเทียบที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อประเมินผลกระทบของคำสั่งในเรื่องแรงจูงใจภายใน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลอันดับรองลงมาเพื่อกำหนดว่าแรงจูงใจภายใน ที่ได้มาจากแบบสอบถามที่มีพื้นฐานทางด้านทัศนคตินั้นแตกต่างกันในกลุ่มของผู้เล่นออกก็ส่วนน้อยที่ได้รับการฝึกสอนถึงเรื่องมโนคติ (ความคิด) และยอมให้มีการตรวจเช็คร่างกายหรือไม่ แม้ว่าผลลัพธ์ต่าง ๆ ได้บ่งชี้ว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในส่วนแรงจูงใจภายในระหว่างสองกลุ่มดังกล่าว นักวิจัยได้แนะนำว่า การศึกษาวิจัยต่าง ๆ ในอนาคตควรพิจารณาบันทึกต่าง ๆ มากขึ้น และอิทธิพลต่าง ๆ ที่มี ซึ่งบางอย่างก็รวมถึง พลังงานของทีม ตารางการเล่นและการฝึกซ้อม จำนวนของเวลาที่ใช้เล่น วิธีการของคำสั่ง เช่นเดียวกับ โครงสร้างต่าง ๆ ทางจิตวิทยา เช่น ความคิดที่สะท้อนตนเองการบรรลุนิติภาวะด้านการรับรู้ อายุ เรื่องราวต่าง ๆ ทางสังคม

งานวิจัยในประเทศ

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทย จำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คนและรายการอื่นๆ ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านรายได้และผลประโยชน์ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 41.2 อยู่ในระดับมาก

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 30.4 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมาก

ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 31.6 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 36.4 อยู่ในระดับมาก

ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงโดยรวมมีค่าร้อยละ 32.8 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 48.2 อยู่ในระดับมาก

กนกวรรณ สารจันทร์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545 จำนวน 234 คน เป็นนักกีฬาซอฟท์บอลชาย 130 คน และนักกีฬาซอฟท์บอลหญิง 104 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาซอฟท์บอลชาย มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าใน

2. นักกีฬาซอฟท์บอลหญิง มีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอล ระดับมากที่สุด 2 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย และความรัก ความถนัดและความสนใจ มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

มานะ ตระกูลกิตติไพศาล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนระดับมัธยมศึกษา การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับลักษณะและการเปรียบเทียบลักษณะแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักฟุตบอลเยาวชน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษา 120 คน (ชาย 70 คน หญิง 50 คน) ที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลที่จัดโดยสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ได้รับการแปลและพัฒนาโดยพีรเจต รั้วทอง (2537) จากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจภายในและภายนอกของไวส์ (Weiss; & Bredimeier; & Shewehuk. 1985) เพื่อวัดลักษณะแรงจูงใจและเพื่อใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของลักษณะแรงจูงใจระหว่าง เพศและระดับความสามารถ(ตัวจริงและตัวสำรอง) ค่าที่ได้จากการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ .38 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า นักกีฬาเพศชายและเพศหญิง มีลักษณะของแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลเป็นแบบภายในและนักกีฬาตัวจริงและตัวสำรองก็มีลักษณะแรงจูงใจเป็นแบบภายใน ลักษณะ คำนิล (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นและเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมการแข่งขันมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 จำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยวิธีการแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และเปรียบเทียบแรงจูงใจทั้ง 6 ด้าน โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ (Chi-Square) และกำหนดความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามวยวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลด้านสุขภาพอนามัย มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. แรงจูงใจของนักกีฬามวยสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามวยวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 ของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของเอกชน ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่นทั้ง 6 ด้าน ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน

3.1 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านสุขภาพอนามัย ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านรายได้และผลประโยชน์ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.6 แรงจูงใจในการเล่นกีฬามวยสากลสมัครเล่น ด้านความก้าวหน้าในอนาคต ระหว่างนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นมหาวิทยาลัยของรัฐบาลกับของเอกชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภายในเช่นเดียวกัน จากการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้สถิติการหาค่าขนาดของผล (Effect Size) พบว่า ทั้งเพศและระดับความสามารถ (ตัวจริงและตัวสำรอง) ของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะของแรงจูงใจที่แตกต่างกันระดับน้อย นักกีฬาเยาวชนเหล่านี้ เข้าร่วมการเล่นกีฬาฟุตบอลจากความรู้สึกที่คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีมีประโยชน์ ต้องการเรียนรู้และพัฒนา ให้มีความสามารถยิ่งขึ้นไป

ธงชัย บุสสี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี ในด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุชายและหญิง ที่มาออกกำลังกายโดยการเดินและวิ่งเหยาะในสนามกีฬาของอำเภอต่าง ๆ ของจังหวัดสระบุรี จำนวน 600 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) มา 10 อำเภอ ๆ ละ 60 คน โดยแยกเพศชาย อำเภอละ 30 คน และเพศหญิงอำเภอละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .89 เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด
2. ผู้สูงอายุ อาชีพข้าราชการบำนาญและพนักงานและประกอบอาชีพส่วนตัวทั้งเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินเล่นและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด
3. ผู้สูงอายุ ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และวุฒิการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ขึ้นไปทั้งเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินเล่นและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากทฤษฎีและหลักการรวมทั้งผลการวิจัยที่ได้เสนอนี้ จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้นจึงสามารถนำแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ดังกล่าว มาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกได้เป็นอย่างดี โดยนำมาประยุกต์วิเคราะห์ปัจจัยแรงจูงใจที่เป็นแรงผลักดันให้เยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกสนใจเข้าร่วมเล่นกีฬาฟุตบอลอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการพัฒนา

ความสามารถทางการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชน และวิธีการสร้างแรงจูงใจให้เยาวชนหันมาสนใจเล่นกีฬาฟุตบอลกันมากยิ่งขึ้น อันจะส่งผลดีต่อสังคมโดยรวมของชุมชนพื้นที่เขตหนองจอกต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การกำหนดประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนที่มาเล่นฟุตบอลในลานกีฬาของพื้นที่ เขตหนองจอกทั้ง 8 แขวง คือ แขวงกระทุ่มราย แขวงหนองจอก แขวงคลองสิบ แขวงคลองสิบสอง แขวงโคกแฝก แขวงคูฝั่งเหนือ แขวงลำผักชี และแขวงลำต้อยตั้ง ในระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551 จำนวน 2,000 คน (อ้างอิงจากสถิติข้อมูลลานกีฬา 8 แขวงในพื้นที่เขตหนองจอก)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเยาวชนที่มาเล่นฟุตบอลในลานกีฬาของพื้นที่ เขตหนองจอกทั้ง 8 แขวง ระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551 จำนวน 400 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการนำจำนวนประชากรมากำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ เครจซี่ และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie & Morgan) ที่ขนาดประชากรประมาณ 2,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 322 คน เพื่อสะดวกต่อการศึกษาจะใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน จำแนกเป็นแขวงละ 50 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในแต่ละแขวงให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และเติมคำตอบ (Open Ended)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า และมีแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ด้านดังนี้

1. ด้านสุขภาพอนามัย
2. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
3. ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม
4. ด้านผลตอบแทน
5. ด้านความท้าทาย

ความสำคัญจากมากไปน้อย ดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน	หมายถึง	ความต้องการมากที่สุด
มาก	4	คะแนน	หมายถึง	ความต้องการมาก
ปานกลาง	3	คะแนน	หมายถึง	ความต้องการปานกลาง
น้อย	2	คะแนน	หมายถึง	ความต้องการน้อย
น้อยที่สุด	1	คะแนน	หมายถึง	ความต้องการน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลผล

4.51-5.00	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจโดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจ ศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา และจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา
2. สอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากเจ้าหน้าที่ลานกีฬาถึงเยาวชนที่มาเล่นฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
3. นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถามโดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ด้านสุขภาพอนามัย
 2. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ
 3. ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม
 4. ด้านผลตอบแทน
 5. ด้านความท้าทาย
4. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทเพื่อตรวจแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงรูปแบบและความถูกต้องด้านภาษาไปทดลองใช้กับเยาวชนที่มาเล่นฟุตบอล จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .97
7. นำแบบสอบถามเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตขอความร่วมมือไปยังลานกีฬาของพื้นที่เขตหนองจอกทั้ง 8 แขวง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยการแจกแบบสอบถามให้กับเยาวชนที่สนใจมาเล่นกีฬาฟุตบอลและอยู่ในขอบข่ายที่กำหนดในแต่ละแขวง จำแนกเป็นแขวงละ 50 คน
3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 เรื่องข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 เรื่องแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนทั้ง 5 ด้าน คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ด้านผลตอบแทนและด้านความท้าทายมาดำเนินการดังนี้

2.1 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลที่ได้นำเสนอในรูปตารางและความเรียง

2.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนแรงจูงใจของเยาวชนระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี อายุ 17 – 18 ปี และ อายุ 19 – 20 ปี โดยใช้สถิติเอฟ (F-test)

3. นำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 เรื่องความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์สรุปเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ประกอบด้วย

\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
S.D.	หมายถึง	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าสถิติที
n	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	หมายถึง	ค่าสถิติเอฟ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการศึกษาค่าร้อยละข้อมูลส่วนตัวของเยาวชนที่เล่นกีฬาฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ.2551 จำแนกตามระดับอายุ

ตาราง 1 จำนวนเยาวชนที่เล่นกีฬาฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 จำแนกตามระดับอายุ

อายุของเยาวชน	จำนวน	ร้อยละ
15 – 16 ปี	69	17.25
17 – 18 ปี	124	31.00
19 – 20 ปี	207	51.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่าเยาวชนอายุ 19 -20 ปีมีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ51.75 รองลงมาได้แก่ เยาวชนที่มีอายุ 17 – 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.00 ส่วนเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.25

2. ผลการศึกษาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง	4.46	0.75	มาก
2	ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง	4.38	0.76	มาก
3	ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม	4.03	0.91	มาก
4	ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ	4.53	0.72	มากที่สุด
5	ต้องการความสนุกเพลิดเพลิน	4.61	0.72	มากที่สุด
6	ต้องการพัฒนาสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น	4.65	0.58	มากที่สุด
7	ต้องการดูแลแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ	4.55	0.72	มากที่สุด
8	ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง	4.19	0.93	มาก
9	ทำให้มีสมาธิ	3.91	0.95	มาก
รวมแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย		4.37	0.27	มาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.37 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.27 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด เกี่ยวกับต้องการพัฒนาสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น รองลงมาได้แก่ ต้องการความสนุกเพลิดเพลิน และต้องการดูแลแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.65, 4.61 และ 4.55 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58, 0.72 และ 0.72 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ทำให้มีสมาธิ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.91 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.95

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	สนใจกีฬาฟุตบอล	4.55	0.74	มากที่สุด
2	ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	4.52	0.74	มากที่สุด
3	เป็นกีฬาที่เล่นง่าย	4.22	0.81	มาก
4	มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล	3.86	0.96	มาก
5	ชอบเกมกีฬาในการแข่งขันฟุตบอล	4.50	0.79	มาก
6	เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็นประจำ	4.32	0.92	มาก
7	ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม	4.65	0.73	มากที่สุด
8	เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็นประจำ	4.46	0.82	มาก
9	รักและสนใจในกีฬาฟุตบอล	4.37	0.88	มาก
รวมแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		4.38	0.24	มาก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.38 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.24 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจมากที่สุด เกี่ยวกับ ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม รองลงมาได้แก่ สนใจกีฬาฟุตบอล และ ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.65, 4.55 และ 4.52 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.73 , 0.74 และ 0.74 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.86 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.96

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านกีฬารดยศ
 ชื่อเสียง และสังคม ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
 (N = 400)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคมใหม่ ๆ	4.27	0.67	มาก
2	มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	4.34	0.74	มาก
3	ได้รับการยอมรับจากผู้อื่นเพราะเป็นกีฬาที่ต้องใช้ทีมเวิร์ค	4.14	0.88	มาก
4	ทำให้เป็นแรงผลักดันในการเล่นฟุตบอล	4.24	0.87	มาก
5	ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.64	1.25	มาก
6	ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล	4.39	0.82	มาก
7	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	3.77	1.30	มาก
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง	3.70	1.34	มาก
รวมแรงจูงใจด้านกีฬารดยศ ชื่อเสียง และสังคม		4.06	0.31	มาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านกีฬารดยศ ชื่อเสียง และสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.06 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.31 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านกีฬารดยศ ชื่อเสียง และสังคม มากที่สุดเกี่ยวกับ ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล รองลงมาได้แก่ มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และ ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคมใหม่ ๆ ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคั่นกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.39, 4.34 และ 4.27 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.82 , 0.74 และ 0.67 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ต้องได้รับการยกย่องชมเชย โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.64 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.25

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ
ด้านผลตอบแทน ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
(n = 400)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	สามารถใช้กีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมได้	3.98	1.16	มาก
2	เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.17	0.89	มาก
3	ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง	4.11	0.87	มาก
4	มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล	4.29	0.77	มาก
5	ต้องการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ	3.69	1.08	มาก
6	มีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อในโควตานักกีฬาฟุตบอล	3.65	1.32	มาก
7	มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา	3.49	1.42	ปานกลาง
8	ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล	4.15	1.10	มาก
รวมแรงจูงใจด้านผลตอบแทน		3.94	0.29	มาก

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.94 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.29 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนมากที่สุด เกี่ยวกับ มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล รองลงมาได้แก่ เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย และ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคล้อยกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.29, 4.17 และ 4.15 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.77 , 0.89 และ 1.10 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.49 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.42

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านความ
ทำท่ายในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน	4.63	0.57	มากที่สุด
2	เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬากระตุ้นให้เกิดความพยายามได้	4.54	0.57	มากที่สุด
3	ชอบความรู้สึกที่ได้รับชัยชนะหลังการแข่งขัน	4.30	0.96	มาก
4	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันเมื่อเจอคู่แข่งที่เก่งกว่า	4.31	0.80	มาก
5	ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล	4.46	0.80	มาก
6	ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล	4.35	0.77	มาก
7	ตั้งเป้าหมายอนาคตและการศึกษาโดยใช้ฟุตบอลเป็น เกณฑ์	3.83	1.15	มาก
8	ต้องออกกำลังกายด้วยกิจกรรมที่ทำท่าย	4.36	0.72	มาก
9	ชอบความทำท่ายด้วยการเล่นฟุตบอล	4.47	0.73	มาก
10	ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล	4.39	0.75	มาก
รวมแรงจูงใจด้านความทำท่าย		4.36	0.22	มาก

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านความทำท่ายโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.36 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.22 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านความทำท่ายมากที่สุด เกี่ยวกับ ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน รองลงมาได้แก่ เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬากระตุ้นให้เกิดความพยายามได้ และชอบความทำท่ายด้วยการเล่นฟุตบอล ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน 2 ข้อ และในระดับมาก 1 ข้อ ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.63, 4.54 และ 4.47 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57 , 0.57 และ 0.73 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ตั้งเป้าหมายอนาคตและการศึกษาโดยใช้ฟุตบอลเป็นเกณฑ์ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.83 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.15

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 400)

ข้อ	ด้านแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ด้านสุขภาพอนามัย	4.37	0.27	มาก
2	ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	4.38	0.24	มาก
3	ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม	4.06	0.31	มาก
4	ด้านผลตอบแทน	3.94	0.29	มาก
5	ด้านความท้าทาย	4.36	0.22	มาก
รวมแรงจูงใจโดยรวมในการเล่นฟุตบอล		4.22	0.21	มาก

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.22 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.21 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านความรัก ความถนัดและความสนใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย และ ด้านความท้าทาย ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.38, 4.37 และ 4.36 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.24, 0.27 และ 0.22 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านผลตอบแทน โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.94 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.29

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้าน
 สุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนอง
 จอกกรุงเทพมหานคร (n = 69)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง	4.16	0.72	มาก
2	ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง	4.13	0.77	มาก
3	ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม	3.83	0.95	มาก
4	ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ	4.25	0.69	มาก
5	ต้องการความสนุกเพลิดเพลิน	4.19	1.09	มาก
6	ต้องการพัฒนาสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น	4.54	0.65	มากที่สุด
7	ต้องการดูแลแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ	4.43	0.70	มาก
8	ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง	4.10	0.77	มาก
9	ทำให้มีสมาธิ	4.03	0.73	มาก
รวมแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย		4.18	0.21	มาก

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.18 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.21 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด เกี่ยวกับ ต้องการสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น รองลงมาได้แก่ ต้องการดูแลแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ และ ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และ อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน 2 ข้อ ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.54 , 4.43 และ 4.25 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.65 , 0.70 และ 0.69 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.83 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.95

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)คะแนนแรงจูงใจความรัก ความถนัดและความสนใจ ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอกกรุงเทพมหานคร (n = 69)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	สนใจกีฬาฟุตบอล	4.29	0.77	มาก
2	ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	4.35	0.84	มาก
3	เป็นกีฬาที่เล่นง่าย	3.91	0.78	มาก
4	มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล	3.41	0.83	ปานกลาง
5	ชอบเกมกีฬาในการแข่งขันฟุตบอล	4.14	0.94	มาก
6	เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็นประจำ	3.93	1.00	มาก
7	ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม	4.29	0.75	มาก
8	เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็นประจำ	4.20	0.81	มาก
9	รักและสนใจในกีฬาฟุตบอล	4.03	1.11	มาก
รวมแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		4.06	0.29	มาก

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.06 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.29 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจมากที่สุด เกี่ยวกับ ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล รองลงมาได้แก่ สนใจกีฬาฟุตบอล และ ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.35 และ 4.29 เท่ากัน 2 ข้อตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.84 , 0.77 และ 0.75 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.41 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.83

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ
ด้านเกียรตินิยม ชื่อเสียง และสังคม ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี
ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคมใหม่ๆ	4.01	0.70	มาก
2	มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	4.25	0.85	มาก
3	ได้รับการยอมรับจากผู้อื่นเพราะเป็นกีฬาที่ต้องใช้ทีมเวิร์ค	4.00	0.95	มาก
4	ทำให้เป็นแรงผลักดันในการเล่นฟุตบอล	4.03	0.71	มาก
5	ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.26	1.35	ปานกลาง
6	ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล	3.67	1.04	มาก
7	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	3.54	1.16	มาก
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง	3.35	1.39	ปานกลาง
รวมแรงจูงใจด้านเกียรตินิยม ชื่อเสียง และสังคม		3.76	0.36	มาก

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจด้านเกียรตินิยม ชื่อเสียง และสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.76 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.36 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านเกียรตินิยม ชื่อเสียง และสังคม มากที่สุด เกี่ยวกับ มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น รองลงมาได้แก่ ทำให้เป็นแรงผลักดันในการเล่นฟุตบอล และ ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคมใหม่ๆ ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.25 , 4.03 และ 4.01 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.85 , 0.71 และ 0.70 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ต้องการได้รับการยกย่องชมเชย โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.26 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.35

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ
ด้านผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่
เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	สามารถใช้กีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมได้	3.25	1.19	ปานกลาง
2	เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.41	0.88	มาก
3	ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง	3.99	1.01	มาก
4	มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล	4.13	0.82	มาก
5	ต้องการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ	3.04	0.93	ปานกลาง
6	มีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อในโควตานักกีฬาฟุตบอล	3.01	1.29	ปานกลาง
7	มีโอกาสดำเนินการรับทุนการศึกษา	2.99	1.27	ปานกลาง
8	ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล	3.97	0.94	มาก
รวมแรงจูงใจด้านผลตอบแทน		3.60	0.58	มาก

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.60 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนมากที่สุดเกี่ยวกับ เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย รองลงมาได้แก่ มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล และ ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคล้อยกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.41, 4.13 และ 3.99 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.88, 0.82 และ 1.01 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ มีโอกาสได้รับทุนการศึกษา โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 2.99 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.27

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านความท้าทายในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 69)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน	4.67	0.56	มากที่สุด
2	เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬากระตุ้นให้เกิดความพยายามได้	4.48	0.63	มาก
3	ชอบความรู้สึกที่ได้รับชัยชนะหลังการแข่งขัน	4.17	1.16	มาก
4	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันเมื่อเจอคู่แข่งที่เก่งกว่า	4.13	0.86	มาก
5	ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล	4.01	0.92	มาก
6	ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล	4.13	0.73	มาก
7	ตั้งเป้าหมายอนาคตและการศึกษาโดยใช้ฟุตบอลเป็นเกณฑ์	3.23	1.30	ปานกลาง
8	ต้องออกกำลังกายด้วยกิจกรรมที่ทำหาย	4.25	0.83	มาก
9	ชอบความท้าทายด้วยการเล่นฟุตบอล	4.17	0.84	มาก
10	ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล	4.17	0.89	มาก
รวมแรงจูงใจด้านความท้าทาย		4.14	0.37	มาก

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจด้านความท้าทายโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.14 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.37 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านความท้าทายมากที่สุดเกี่ยวกับ ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน รองลงมาได้แก่ เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬากระตุ้นให้เกิดความพยายามได้ และ ต้องออกกำลังกายด้วยกิจกรรมที่ทำหาย ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.67, 4.48 และ 4.25 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.56, 0.63 และ 0.83 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ตั้งเป้าหมายอนาคตและการศึกษาโดยใช้ฟุตบอลเป็นเกณฑ์ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.23 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.30

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี (n = 69)

ข้อ	ด้านแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ด้านสุขภาพอนามัย	4.18	0.21	มาก
2	ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	4.06	0.29	มาก
3	ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม	3.76	0.36	มาก
4	ด้านผลตอบแทน	3.60	0.58	มาก
5	ด้านความท้าทาย	4.14	0.37	มาก
รวมแรงจูงใจโดยรวมในการเล่นฟุตบอล		3.92	0.23	มาก

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.92 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.23 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความท้าทาย และ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดคล้อยกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.18, 4.14 และ 4.06 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.21, 0.37 และ 0.29 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านผลตอบแทน โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.60 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.58

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง	4.41	0.95	มาก
2	ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง	4.39	0.89	มาก
3	ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม	3.91	1.05	มาก
4	ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ	4.71	0.67	มากที่สุด
5	ต้องการความสนุกเพลิดเพลิน	4.68	0.68	มากที่สุด
6	ต้องการพัฒนาสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น	4.70	0.54	มากที่สุด
7	ต้องการดูแลและรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ	4.47	0.81	มาก
8	ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง	4.25	0.84	มาก
9	ทำให้มีสมาธิ	4.17	0.77	มาก
รวมแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย		4.41	0.27	มาก

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกอายุระหว่าง 17 – 18 ปี มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.41 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.27 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด เกี่ยวกับ ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ รองลงมาได้แก่ ต้องการสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น และต้องการความสนุกเพลิดเพลิน ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.71 , 4.70 และ 4.68 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.67 , 0.54 และ 0.68 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.91 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.05

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจความรัก ความถนัดและความสนใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่ เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	สนใจกีฬาฟุตบอล	4.55	0.86	มากที่สุด
2	ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	4.60	0.89	มากที่สุด
3	เป็นกีฬาที่เล่นง่าย	4.21	0.82	มาก
4	มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล	3.71	1.10	มาก
5	ชอบเกมกีฬาในการแข่งขันฟุตบอล	4.42	0.95	มาก
6	เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็นประจำ	4.11	1.09	มาก
7	ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม	4.65	0.85	มากที่สุด
8	เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็นประจำ	4.40	0.92	มาก
9	รักและสนใจในกีฬาฟุตบอล	4.49	0.70	มาก
รวมแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		4.35	0.30	มาก

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.35 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.30 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจมากที่สุด เกี่ยวกับ ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม รองลงมาได้แก่ ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล และ สนใจกีฬาฟุตบอล ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.65 , 4.60 และ 4.55 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.85 , 0.89 และ 0.86 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.71 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.10

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านเกียรตินิยม ชื่อเสียง และสังคม ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคมใหม่ๆ	4.23	0.65	มาก
2	มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	4.35	0.72	มาก
3	ได้รับการยอมรับจากผู้อื่นเพราะเป็นกีฬาที่ต้องใช้ทีมเวิร์ค	3.84	0.98	มาก
4	ทำให้เป็นแรงผลักดันในการเล่นฟุตบอล	4.24	0.73	มาก
5	ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.44	1.31	ปานกลาง
6	ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล	4.56	0.70	มากที่สุด
7	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	3.64	1.33	มาก
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง	3.42	1.31	ปานกลาง
รวมแรงจูงใจด้านเกียรตินิยม ชื่อเสียง และสังคม		3.96	0.44	มาก

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี มีแรงจูงใจด้านเกียรตินิยม ชื่อเสียง และสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.96 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.44 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านเกียรตินิยม ชื่อเสียง และสังคม มากที่สุด เกี่ยวกับ ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล รองลงมา ได้แก่ มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น และ ทำให้เป็นแรงผลักดันในการเล่นฟุตบอล ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 1 ข้อ และอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน 2 ข้อ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.56 , 4.35 และ 4.24 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.70 , 0.72 และ 0.73 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.42 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.31

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ
ด้านผลตอบแทน ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่
เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	สามารถใช้กีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมได้	3.86	1.29	มาก
2	เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.06	0.63	มาก
3	ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง	3.83	0.87	มาก
4	มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล	4.28	0.72	มาก
5	ต้องการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ	3.53	1.21	มาก
6	มีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อในโควตานักกีฬาฟุตบอล	3.57	1.42	มาก
7	มีโอกาสดำเนินการศึกษารับทุนการศึกษา	3.47	1.32	ปานกลาง
8	ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล	4.23	1.05	มาก
รวมแรงจูงใจด้านผลตอบแทน		3.85	0.32	มาก

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี มีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.85 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.32 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนมากที่สุดเกี่ยวกับ มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล รองลงมาได้แก่ ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล และ เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.28, 4.23 และ 4.06 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.72 , 1.05 และ 0.63 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ มีโอกาสดำเนินการศึกษารับทุนการศึกษา โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.47 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.32

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านความท้าทายในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 124)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน	4.38	0.69	มาก
2	เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬากระตุ้นให้เกิดความพยายามได้	4.40	0.64	มาก
3	ชอบความรู้สึกที่ได้รับชัยชนะหลังการแข่งขัน	4.28	0.99	มาก
4	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันเมื่อเจอคู่แข่งที่เก่งกว่า	4.48	0.75	มาก
5	ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล	4.26	0.99	มาก
6	ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล	4.28	1.00	มาก
7	ตั้งเป้าหมายอนาคตและการศึกษาโดยใช้ฟุตบอลเป็นเกณฑ์	3.60	1.13	มาก
8	ต้องออกกำลังกายด้วยกิจกรรมที่ทำหาย	4.17	0.68	มาก
9	ชอบความท้าทายด้วยการเล่นฟุตบอล	4.36	0.91	มาก
10	ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล	4.32	0.88	มาก
รวมแรงจูงใจด้านความท้าทาย		4.25	0.25	มาก

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี มีแรงจูงใจด้านความท้าทายโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.25 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.25 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านความท้าทายมากที่สุดเกี่ยวกับ มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันเมื่อเจอคู่แข่งที่เก่งกว่า รองลงมาได้แก่ เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬากระตุ้นให้เกิดความพยายามได้ และ ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน ตามลำดับ มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.48, 4.40 และ 4.38 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.75 , 0.64 และ 0.69 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ตั้งเป้าอนาคตและการศึกษาโดยใช้ฟุตบอลเป็นเกณฑ์ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.60 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.13

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี (n = 124)

ข้อ	ด้านแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ด้านสุขภาพอนามัย	4.41	0.27	มาก
2	ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	4.35	0.30	มาก
3	ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม	3.96	0.44	มาก
4	ด้านผลตอบแทน	3.85	0.32	มาก
5	ด้านความท้าทาย	4.25	0.25	มาก
รวมแรงจูงใจโดยรวมในการเล่นฟุตบอล		4.16	0.25	มาก

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.16 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.25 เมื่อจำแนกตามรายชื่อ พบว่า มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และ ด้านความท้าทาย ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.41, 4.35 และ 4.25 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.27 , 0.30 และ 0.25 ตามลำดับ สำหรับด้านที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านผลตอบแทน โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.85 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.32

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้าน
 สุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนอง
 จอกกรุงเทพมหานคร (n = 207)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง	4.58	0.58	มากที่สุด
2	ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง	4.45	0.65	มาก
3	ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม	4.16	0.79	มาก
4	ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ	4.51	0.72	มากที่สุด
5	ต้องการความสนุกเพลิดเพลิน	4.71	0.52	มากที่สุด
6	ต้องการพัฒนาสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น	4.66	0.57	มากที่สุด
7	ต้องการดูแลและรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ	4.64	0.65	มากที่สุด
8	ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง	4.17	1.02	มาก
9	ทำให้มีสมาธิ	3.72	1.07	มาก
รวมแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย		4.40	0.32	มาก

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มี
 แรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.40
 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.32 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้าน
 สุขภาพอนามัยมากที่สุด เกี่ยวกับ ต้องการความสนุกเพลิดเพลิน รองลงมาได้แก่ ต้องการ
 สมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น และ ต้องการรักษาสุขภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์อยู่เสมอ ตามลำดับ โดยมี
 แรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.71 , 4.66 และ 4.64 ตามลำดับ ค่าความ
 เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.52 , 0.57 และ 0.65 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อย
 ที่สุด ได้แก่ ทำให้มีสมาธิ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.72 ค่าความ
 เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.07

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจความรัก ความถนัดและความสนใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่ เขตหนองจอกกรุงเทพมหานคร (n = 207)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	สนใจกีฬาฟุตบอล	4.63	0.63	มากที่สุด
2	ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	4.53	0.59	มากที่สุด
3	เป็นกีฬาที่เล่นง่าย	4.32	0.80	มาก
4	มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล	4.09	0.84	มาก
5	ชอบเกมกีฬาในการแข่งขันฟุตบอล	4.66	0.57	มากที่สุด
6	เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็นประจำ	4.57	0.68	มากที่สุด
7	ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม	4.77	0.61	มากที่สุด
8	เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็นประจำ	4.57	0.74	มากที่สุด
9	รักและสนใจในกีฬาฟุตบอล	4.40	0.86	มาก
รวมแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ		4.51	0.21	มากที่สุด

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.51 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.21 เมื่อจำแนกตามรายข้อพบว่า มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจมากที่สุด เกี่ยวกับ ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม รองลงมาได้แก่ ชอบเกมกีฬาในการแข่งขันฟุตบอล และ สนใจกีฬาฟุตบอล ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.77 , 4.66 และ 4.63 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.61 , 0.57 และ 0.63 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอล โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.09 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.84

ตาราง 22 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 207)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคมใหม่ๆ	4.37	0.65	มาก
2	มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น	4.37	0.70	มาก
3	ได้รับการยอมรับจากผู้อื่นเพราะเป็นกีฬาที่ต้องใช้ทีมเวิร์ค	4.36	0.72	มาก
4	ทำให้เป็นแรงผลักดันในการเล่นฟุตบอล	4.31	0.98	มาก
5	ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย	3.89	1.12	มาก
6	ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล	4.54	0.67	มากที่สุด
7	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	3.92	1.31	มาก
8	ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับตนเอง	3.98	1.29	มาก
รวมแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม		4.22	0.25	มาก

จากตาราง 22 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.22 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.25 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม มากที่สุด เกี่ยวกับ ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล รองลงมา ได้แก่ ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้นในสังคมใหม่ๆ และมีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.54 และ 4.37 เท่ากัน 2 ข้อตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.67 , 0.65 และ 0.70 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ ต้องการได้รับคำยกย่องชมเชย โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.89 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.12

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอกกรุงเทพมหานคร (n = 207)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	สามารถใช้กีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมได้	4.29	0.93	มาก
2	เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย	4.15	1.01	มาก
3	ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง	4.31	0.76	มาก
4	มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล	4.35	0.77	มาก
5	ต้องการเป็นนักฟุตบอลอาชีพ	3.99	0.93	มาก
6	มีโอกาสดำเนินการศึกษาต่อในโควตานักกีฬาฟุตบอล	3.91	1.19	มาก
7	มีโอกาสดำเนินการศึกษารับทุนการศึกษา	3.67	1.48	มาก
8	ทำให้เกิดแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล	4.16	1.18	มาก
รวมแรงจูงใจด้านผลตอบแทน		4.11	0.23	มาก

จากตาราง 23 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.11 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.23 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนมากที่สุดเกี่ยวกับ มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล รองลงมาได้แก่ ต้องการศึกษาต่อในระดับสูง และ สามารถใช้กีฬาฟุตบอลเป็นอาชีพหลักหรืออาชีพเสริมได้ ตามลำดับ โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.35, 4.31 และ 4.29 ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.77 , 0.76 และ 0.93 ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุด ได้แก่ มีโอกาสดำเนินการศึกษารับทุนการศึกษา โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.48

ตาราง 24 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจด้านความท้าทายในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี ในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร (n = 207)

ข้อ	รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน	4.16	1.18	มาก
2	เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬากระตุ้นให้เกิดความพยายามได้	4.77	0.42	มากที่สุด
3	ชอบความรู้สึกที่ได้รับชัยชนะหลังการแข่งขัน	4.64	0.48	มากที่สุด
4	มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันเมื่อเจอคู่แข่งที่เก่งกว่า	4.35	0.86	มาก
5	ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล	4.26	0.79	มาก
6	ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล	4.73	0.45	มากที่สุด
7	ตั้งเป้าหมายอนาคตและการศึกษาโดยใช้ฟุตบอลเป็นเกณฑ์	4.46	0.6	มาก
8	ต้องออกกำลังกายด้วยกิจกรรมที่ทำหาย	4.16	0.98	มาก
9	ชอบความท้าทายในการเล่นฟุตบอล	4.51	0.67	มากที่สุด
10	ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล	4.64	0.48	มากที่สุด
รวมแรงจูงใจด้านความท้าทาย		4.47	0.23	มาก

จากตาราง 24 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจด้านความท้าทายโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.47 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.23 เมื่อจำแนกตามรายข้อ พบว่า มีแรงจูงใจด้านความท้าทายมากที่สุดเกี่ยวกับ เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬากระตุ้นให้เกิดความพยายามได้ รองลงมาได้แก่ ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล และ ชอบความรู้สึกที่ได้รับชัยชนะหลังการแข่งขัน กับ ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล ตามลำดับโดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.77, 4.73 และ 4.64 เท่ากัน 2 ข้อ ตามลำดับ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.42, 0.45, และ 0.48 เท่ากัน 2 ข้อตามลำดับ สำหรับข้อที่มีแรงจูงใจน้อยที่สุดได้แก่ ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน กับ ต้องออกกำลังกายด้วยกิจกรรมที่ทำหาย โดยมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.16 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.18 และ 0.98 ตามลำดับ

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) คะแนนแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี (n = 207)

ข้อ	ด้านแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล	\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
1	ด้านสุขภาพอนามัย	4.40	0.32	มาก
2	ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	4.51	0.21	มากที่สุด
3	ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม	4.22	0.25	มาก
4	ด้านผลตอบแทน	4.11	0.23	มาก
5	ด้านความท้าทาย	4.47	0.23	มาก
รวมแรงจูงใจโดยรวมในการเล่นฟุตบอล		4.34	0.17	มาก

จากตาราง 25 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตหนองจอกที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.34 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.17

ตาราง 26 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านสุขภาพอนามัย	ระหว่างกลุ่ม	2	2.78	1.39	5.40*	.005
	ภายในกลุ่ม	397	102.00	0.26		
2. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ	ระหว่างกลุ่ม	2	10.38	5.19	13.90*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	148.16	0.37		
3. ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	12.31	6.16	13.96*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	175.06	0.44		
4. ด้านผลตอบแทน	ระหว่างกลุ่ม	2	14.62	7.31	11.39*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	254.79	0.64		
5. ด้านความท้าทาย	ระหว่างกลุ่ม	2	8.86	4.43	18.14*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	96.92	0.24		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	8.69	4.34	17.48*	.000
	ภายในกลุ่ม	397	98.64	0.25		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 26 แสดงว่าเยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และ อายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 27 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน
ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านสุขภาพอนามัย

ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 4.18$)	อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 4.41$)	อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.40$)
อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 4.18$)	-	0.23*	0.22*
อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 4.41$)	-	-	0.01
อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.40$)	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

1. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 17 – 18 ปี เท่ากับ 0.23
2. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.22
3. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 17 – 18 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.01

สรุปได้ว่า เยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านสุขภาพอนามัย แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี และ อายุระหว่าง 19 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 28 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน
ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 4.06$)	อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 4.35$)	อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.51$)
อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 4.06$)	-	0.29*	0.45*
อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 4.35$)	-	-	0.16
อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.51$)	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 28 แสดงผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

1. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 17 – 18 ปี เท่ากับ 0.29
2. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.45
3. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 17 – 18 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.16

สรุปได้ว่า เยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี และ อายุระหว่าง 19 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 29 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน
ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม

ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 3.76$)	อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 3.96$)	อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.22$)
อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 3.76$)	-	0.20	0.46*
อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 3.96$)	-	-	0.26*
อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.22$)	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

1. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 17 – 18 ปี เท่ากับ 0.20
2. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.46
3. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 17 – 18 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.26

สรุปได้ว่า เยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี และ อายุระหว่าง 17 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 30 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน
ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านผลตอบแทน

ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 3.60$)	อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 3.85$)	อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.11$)
อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 3.60$)	-	0.25	0.51*
อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 3.85$)	-	-	0.26*
อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.11$)	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 30 แสดงผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

1. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 17 – 18 ปี เท่ากับ 0.25
2. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.51
3. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 17 – 18 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.26

สรุปได้ว่า เยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านผลตอบแทน แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี และ อายุระหว่าง 17 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 31 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน
ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ด้านความท้าทาย

ค่าเฉลี่ย (\bar{x})	อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 4.14$)	อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 4.25$)	อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.50$)
อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{x} = 4.14$)	-	0.11	0.36*
อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{x} = 4.25$)	-	-	0.25*
อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{x} = 4.50$)	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 31 แสดงผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

1. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 17 – 18 ปี เท่ากับ 0.11
2. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.36
3. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 17 – 18 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.25

สรุปได้ว่า เยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความท้าทาย แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี และ อายุระหว่าง 17 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 32 การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชน
ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี อายุระหว่าง
17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี

ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{X} = 3.95$)	อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{X} = 4.17$)	อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{X} = 4.35$)
อายุระหว่าง 15-16 ปี ($\bar{X} = 3.95$)	-	0.22*	0.40*
อายุระหว่าง 17-18 ปี ($\bar{X} = 4.17$)	-	-	0.18*
อายุระหว่าง 19-20 ปี ($\bar{X} = 4.35$)	-	-	-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ พบว่า

1. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 ปี กับ ที่มีอายุ 17 – 18 ปี เท่ากับ 0.22
2. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 17 – 18 ปี กับ ที่มีอายุ 19 – 20 ปี เท่ากับ 0.18
3. ผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจระหว่างเยาวชนที่มีอายุ 19 – 20 ปี กับ ที่มีอายุ 15 – 16 ปี เท่ากับ 0.40

สรุปได้ว่า เยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และ อายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. มีความต้องการเล่นฟุตบอลมากเพราะเป็นกีฬาโปรด
2. ถ้ามีโอกาสได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพคงจะทำให้ตนเองมีความสุขมาก
3. ปัจจุบันนักกีฬาฟุตบอลของประเทศไทยไม่ค่อยมีผลตอบแทนที่คุ้มค่านัก
ผู้ต่างประเทศไม่ได้ ที่มีผลตอบแทนมากกว่า

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก ประจำปี พ.ศ.2551 ซึ่งสรุปผลการศึกษาวิจัยได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจของเยาวชนในการเล่นกีฬาฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก ปี พ.ศ. 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจของเยาวชนที่เล่นฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอก ปี พ.ศ. 2551 โดยจำแนกตามอายุ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเยาวชนที่มาเล่นฟุตบอลในลานกีฬาของพื้นที่เขตหนองจอกทั้ง 8 แขวง ระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ. 2551 จำนวน 400 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยการนำจำนวนประชากรมากำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan) ที่ขนาดประชากรประมาณ 2,000 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 322 คน เพื่อสะดวกต่อการศึกษาจะใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน จำแนกเป็นแขวงละ 50 คน จากนั้นดำเนินการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) ในแต่ละแขวงให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลประกอบด้วย ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ด้านผลตอบแทน และ ด้านความท้าทาย

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตขอความร่วมมือไปยังลานกีฬาของพื้นที่เขตหนองจอกทั้ง 8 แขวง เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ด้วยการแจกแบบสอบถามให้กับเยาวชนที่สนใจมาเล่นกีฬาฟุตบอลและอยู่ในขอบข่ายที่กำหนดในแต่ละแขวง จำแนกเป็นแขวงละ 50 คน
3. นำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาหาค่าทางสถิติ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. คะแนนจากแบบสอบถามตอนที่ 1 เรื่องข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ
2. คะแนนจากแบบสอบถามตอนที่ 2 เรื่องแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลมาดำเนินการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของข้อมูลที่ได้นำเสนอในรูปแบบตารางและความเรียง
3. ความคิดเห็นที่ได้จากการตอบแบบสอบถามตอนที่ 3 เรื่องความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ นำมาวิเคราะห์สรุปเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

1. เยาวชนที่มาเล่นฟุตบอลในลานกีฬาพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 ระหว่าง มกราคม – มิถุนายน พ.ศ.2551 จำแนกเป็นอายุ 19 -20 ปี มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.75 รองลงมาได้แก่ เยาวชนที่มีอายุ 17 – 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.00 และเยาวชนที่มีอายุ 15 – 16 มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 17.25
2. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ.2551 โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.22 เมื่อจำแนกตามรายด้าน พบว่า มีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม ด้านผลตอบแทน และ ด้านความท้าทาย อยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.37 , 4.38 , 4.06 , 3.94 และ 4.36 ตามลำดับ
3. แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 จำแนกตามอายุ พบว่า เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี , อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมากสอดคล้องกันทั้ง 3 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 3.92 , 4.16 และ 4.34 ตามลำดับ โดยทุกกลุ่มอายุมีแรงจูงใจทุกด้านอยู่ในระดับมากสอดคล้องกัน ยกเว้น เยาวชนที่อายุ 19 – 20 ปี ที่มีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.51
4. เยาวชนที่มาเล่นฟุตบอล ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร มีแรงจูงใจภายในกับแรงจูงใจภายนอก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เยาวชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และ อายุระหว่าง 19 – 20 ปี โดยรวมมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่

5.1 เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านสุขภาพ อนามัย แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี และ อายุระหว่าง 19 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 17 – 18 ปี และ อายุระหว่าง 19 – 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 เยาวชน ที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านผลตอบแทน แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี และ อายุระหว่าง 17 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.4 เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านผลตอบแทน แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี และ อายุระหว่าง 17 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.5 เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความท้าทาย แตกต่างกับ เยาวชนอายุระหว่าง 15 – 16 ปี และ อายุระหว่าง 17 – 18 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ พบว่า

6.1 เยาวชนมีความต้องการเล่นฟุตบอลมากเพราะเป็นกีฬาที่ชอบ

6.2 ถ้ามีโอกาสได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพคงทำให้ตนเองมีความสุขมาก

6.3 ปัจจุบันเป็นนักกีฬาฟุตบอลของประเทศไทยไม่ค่อยมีผลตอบแทนที่คุ้มค่านัก
ผู้ต่างประเทศไม่ได้ที่มีผลตอบแทนมากกว่า

อภิปรายผล

1. เยาวชนที่ให้ความสนใจต่อการเล่นฟุตบอลส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.75 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอยู่ในวัยที่จะแสดงความ สามารถในการเล่นฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากมีองค์ประกอบทางร่างกายที่แข็งแรงเจริญเติบโตเป็นวัยรุ่น เต็มตัว กล้ามเนื้อและโครงร่างมีความแข็งแรงยิ่งขึ้นทั้งการสั่งสมประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมาพอสมควรจวบจนปัจจุบัน จัดเป็นการนำไปใช้เพื่อสนองต่อจุดมุ่งหมายในชีวิตการเล่นกีฬาที่ตั้งไว้ ดังนั้นจึงพบเยาวชนในวัยดังกล่าวมาร่วมเล่นกีฬาฟุตบอลในพื้นที่เขตหนองจอกค่อนข้างมาก

2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ประจำปี พ.ศ. 2551 พบว่า ทั้งหมดมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาเล่นกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่มองมีความต้องการเล่นกีฬาฟุตบอลด้วยความสนใจ ความพึงพอใจจากตนเอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสื่อสารสนเทศการถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬาฟุตบอลที่มีอยู่อย่างแพร่หลาย เป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นความต้องการของเยาวชนให้ประสงค์ที่จะเล่นฟุตบอลให้ได้ดีอย่างสนุกสนานมากกว่าการประสบผลสำเร็จในการเล่นกีฬาฟุตบอล แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกที่เล่นกีฬาฟุตบอลจะไม่สนใจต่อสิ่งเร้าจากภายนอกทั้งหมด จะเห็นได้จากเยาวชนจำนวนหนึ่งแสดงให้เห็นว่าสิ่งเร้าต่างๆ จากภายนอกมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนเช่นกัน โดยเฉพาะด้านความท้าทาย เกี่ยวกับความตื่นเต้นในขณะเล่นฟุตบอล และความเชื่อที่ว่ากีฬาฟุตบอลจะทำให้ตนเองเกิดความพยายามมุ่งมั่นในการมุ่งสู่จุดหมายการเป็นนักกีฬาฟุตบอลอาชีพได้ก็เป็นปัจจัยสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดที่เยาวชนสนใจ เพราะดังที่กล่าวไว้ข้างต้นว่าพื้นที่เขตหนองจอกมีองค์ประกอบส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาฟุตบอลค่อนข้างมากทั้งสถานที่เก็บตัวนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย (ศูนย์ฝึกกีฬาฟุตบอลแห่งชาติ) และสโมสรฟุตบอลบีอีซี เทโรศาสนะ เป็นต้น และจากผลการศึกษาพบว่าแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านความท้าทายจะมีคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.37, 4.38 และ 4.36 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม และด้านผลตอบแทน ที่มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 4.06 และ 3.94 ตามลำดับ ซึ่งเยาวชนกลุ่มดังกล่าวเป็นเยาวชนที่กำลังเริ่มพัฒนาความสามารถทางกีฬาฟุตบอลจะมุ่งมั่นพัฒนาทักษะกีฬาฟุตบอลของตนเองให้เก่งและได้รับความสนุกสนานจากการเล่นกีฬาฟุตบอล มีความพึงพอใจต่อผลสำเร็จจากการพัฒนาตนเองให้ถึงมาตรฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มอริส อาร์. ไวส์ (Maureen R. Weiss. 1992 : 41) เกี่ยวกับพฤติกรรมแรงจูงใจ (Motivation Behavior) ที่เป็นเป้าหมายของการพัฒนาทางจิตวิทยาเชิงบวก คือ การทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการเล่นที่คงอยู่ด้วยความต้องการของตนเองจะส่งผลดีมากกว่าการจูงใจด้วยสิ่งเร้าจากภายนอก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ลูธ และกิลล์ (Lu; & Gill. 1996 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนักเรียนอายุตั้งแต่ 15 – 25 ปี ในประเทศไต้หวัน พบว่า เหตุผลสำคัญที่สุดที่นักกีฬาระดับนักเรียนของไต้หวันเลือกเล่นกีฬา คือ เพื่อความสนุกสนาน ความชอบในกีฬา และเพื่อสร้างความกดดันให้กับตนเอง เป็นต้น

จากการศึกษาสามารถอภิปรายผล จำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

แรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก และข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ต้องการพัฒนสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกที่มาเล่นฟุตบอลนั้นต้องการเล่นเพื่อ พัฒนสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น ดังนั้นในพื้นที่เขตหนองจอกจึงนิยมมาเล่น

ฟุตบอลกันมาก ซึ่งสอดคล้องกับ วัฒนา สุทธิพันธ์ (2549: 87) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานครพบว่า ประชาชนที่ออกกำลังกายในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์ในการออกกำลังกาย คือเพื่อสุขภาพที่ดีและส่วนใหญ่ใช้เวลาในการออกกำลังกายครั้งละมากกว่า 30 นาที

แรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจในการเล่นฟุตบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก และข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ชอบเล่นกีฬาเป็นทีม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกชอบอยู่รวมกันเป็นกลุ่มๆ ซึ่งสอดคล้องกับ จิตรัตดา รัตนวิวัฒน์ (2550: 59) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬามวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทยนักกีฬาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้านความรัก ความถนัดและความสนใจอยู่ในระดับมาและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ความสนใจกีฬามวยปล้ำ นั้นแสดงให้เห็นว่านักกีฬามวยปล้ำส่วนใหญ่ในประเทศไทยมีความสนใจในกีฬามวยปล้ำ

แรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกอยากให้คนในพื้นที่ยอมรับและเป็นที่ยอมรับของทุกๆ ไปจึงทำให้กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ พีระพงศ์ บุญศิริ (2536 : 65) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจด้านสังคมเกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่ การสัมผัส สิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมาซึ่งได้แก่ บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อมั่นขนบธรรมเนียมประเพณีแรงจูงใจลักษณะนี้ ได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานทางสังคม ชื่อเสียง อำนาจ เกียรติยศ ความสุขสบาย

แรงจูงใจด้านผลตอบแทน

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกมีแรงจูงใจด้านผลตอบแทนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ มีความพยายามเพิ่มขึ้นเพื่อผลตอบแทนในการเล่นฟุตบอล ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกส่วนใหญ่ต้องการเล่นเพื่อหวังผลตอบแทนที่ได้รับ เช่น เงินรางวัล ชัยชนะ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 51-53) ที่กล่าวถึงความปรารถนาที่จะเอาชนะ นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่ง กระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ทำให้นักกีฬาต้องฝึกหนักนั้นคือความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือชี้ให้สังคมได้เห็นความเป็นผู้ยิ่งใหญ่ใน

สนามแข่งขันและอาจมีผลตอบแทนอื่นๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่งหน้าที่การงาน และผลตอบแทน

แรงจูงใจด้านความท้าทาย

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เยาวชนในเขตพื้นที่หนองจอกมีแรงจูงใจด้านความท้าทายโดยรวมอยู่ในระดับมาก และข้อที่เลือกมากที่สุดคือ ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะที่แข่งขัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกต้องการลงเล่นเพื่อทำการแข่งขัน จึงทำให้ในพื้นที่เขตหนองจอกจัดการแข่งขันขึ้นเป็นประจำ ซึ่งสอดคล้องกับ กัลยาณี สนิทสุวรรณ (2542: 15) ได้ให้ความหมายว่าความต้องการการทำงานที่ท้าทายให้ประสบความสำเร็จอย่างมีคุณภาพมาตรฐานสูง ต้องการมีความอิสระ ในการทำงานใช้ความพยายามมุ่งมั่นหาวิธีแก้ปัญหา และอุปสรรคที่เกิดขึ้นอย่างไม่ย่อท้อ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตั้งเอาไว้ และมีความพอใจเมื่อพบกับความสำเร็จ รู้สึกผิดหวังและวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

3. จากการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล โดยรวมของเยาวชนที่มีอายุต่างกัน พบว่า มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกคู่เยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี อายุระหว่าง 17 – 18 ปี และอายุระหว่าง 19 – 20 ปี มีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจโดยรวมในการเล่นฟุตบอล เท่ากับ 3.92, 4.16 และ 4.34 ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ย แรงจูงใจของเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 19 – 20 ปี จะสูงที่สุด รองลงมาเป็นเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 17 – 18 ปี และเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 15 – 16 ปี มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการพัฒนาความสามารถทางทักษะกีฬาฟุตบอล การเพิ่มพูนประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล รวมทั้งจุดมุ่งหมายในการเล่นกีฬาฟุตบอลที่เปลี่ยนแปลงไปตามวัยและตามประสบการณ์ส่งผลต่อความคาดหวังที่สูงขึ้น ความคาดหวังต่อชื่อเสียงเกียรติยศและผลตอบแทนมีมากขึ้นในรายที่มีความสามารถและมีประสบการณ์สูงขึ้น ดังนั้น เยาวชนที่มีอายุน้อย มีความสามารถน้อยกว่าก็จะมีแรงจูงใจต่ำกว่าเยาวชนที่มีอายุมากกว่า มีความสามารถมากกว่า และเล่นกีฬาฟุตบอลอย่างต่อเนื่องเพราะความมั่นใจในตนเอง ความรักในกีฬาฟุตบอลย่อมส่งผลอย่างสูงต่อแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลโดยรวม สอดคล้องกับผลการศึกษาของมานะ ตระกูลกิตติไพศาล (2546 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนระดับมัธยมศึกษา พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลที่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยในครั้งนี้

1. ควรมีการปลูกฝังให้เยาวชนมีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจให้มากขึ้น เพราะแรงจูงใจในด้านนี้จัดว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ทำให้เยาวชนไปหันมาสนใจกีฬาฟุตบอลมากขึ้น

2. ควรมีการส่งเสริมให้มีการฝึกทักษะฟุตบอลตั้งแต่เด็กเพื่อให้เด็กมีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลเพิ่มมากขึ้น
3. เขตพื้นที่อื่นๆควรมีสถานที่ที่ใช้ในการเล่นฟุตบอลให้เพียงพอับจำนวนประชากรที่ต้องการ ซึ่งสนามฟุตบอลจะเป็นแรงจูงใจที่สำคัญต่อเยาวชนทำให้หันมาเล่นฟุตบอลกันเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของผู้เข้าร่วมเล่นกีฬาฟุตบอลโดยเฉพาะเยาวชนทุกระดับ
2. ควรศึกษาประเภทของแรงจูงใจ และประเภทของความต้องการในการเล่นกีฬาฟุตบอลให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอล ในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2530). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- กรมพลศึกษา. (2539). การออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ : การศาสนา กรมการศาสนา.
- กัลยาณี สนธิสุวรรณ. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ กับผลการปฏิบัติงานของพนักงานกลุ่มธุรกิจคมนาคมเครือเจริญโภคภัณฑ์. วท.ม. (จิตวิทยา อุตสาหกรรม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิตรัตตา รัตนวิวัฒน์. (2550) แรงจูงใจในการเลือกเล่นมวยปล้ำของนักกีฬามวยปล้ำในประเทศไทย. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธงชัย บุสสี. (2547). แรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.โอ.เอส.พรินติ้งเฮาส์
- ชาญวิทย์ มีมุขอ. (2551, 3 ตุลาคม). สัมภาษณ์โดย วีรธรรม นุชอร่ามเนตร ที่สำนักงานเขตหนองจอก.
- ไทรลักษณ์ คำนิล. (2546). แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2528). เอกสารประกอบการสอนวิชาสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- (2545). การวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เทิดเกียรติ ศักดิ์เจริญ. (2547). แรงจูงใจของผู้มาใช้บริการของสถานบริการการออกกำลังกายของเอกชนในเขตกรุงเทพ. ปรินทิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง* ปรินญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2537). *คู่มือการสอนฟุตบอล*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ผาณิต บิลมาศ. (2548). *การวัดทักษะกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ภาณุพันธ์ คุ่มวงศ์ดี. (2547). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 12 ปี*. ปรินญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มานะ ตระกูลกิตติไพศาล. (2546). *แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลเยาวชนระดับมัธยมศึกษา*. ปรินญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนา สุทธิพันธ์. (2549). *ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออกกำลังกายของประชาชนในสวนสาธารณะและสนามกีฬาในกรุงเทพมหานคร : รายงานการวิจัย*. กรุงเทพฯ: คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลักษณ์ คำนึ่ง. (2546). *แรงจูงใจของนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬา* มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 30 ปรินญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2544). *การเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สุชา จันทน์เอม. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการ*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสมาคมอร่าม ตั้งใจ. (2539). *จิตวิทยาการกีฬา (แรงจูงใจ), การฝึกสมรรถภาพทางกาย*. กรุงเทพฯ: ไทยมิตรการพิมพ์.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- Jennifer, Andress. (2005). A Comparison of Intrinsic Motivation Scores for Two Groups of Pre-adolescent Athletes. *Dissertation Abstracts*. M.Sc.: Lakehead University.
- Lu, F. J-H; & Gill D. L. (1996: Supplement). The Participation Motivation of Taiwanese Student Athletes in Sport. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 68(1): A – 99.

- Salguero, A.; Gonzalez – Boto, R.; Tuero, C.; & Marquez, S. (2004). Relationship Between Perceived Physical Ability and Sport Participation Motives in Young Competitive Swimmers. *Journal of Sport Medicine and physical Fitness*. 44(3): 249 – 299.
- Vincent, J. T; & Charles. (1997). Motivation for Participation in High School Soccer. *Research Quarterly for Exercise and Sport*. 68(1): A – 109.

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อทำการวิจัย

เรื่อง แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจคำตอบ (Check List) และเติมคำตอบ (Open Ended)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaires)

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ขอความกรุณาให้ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และโปรดตอบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกกรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2551

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

1. อายุ

- () อายุระหว่าง 15-16 ปี
 () อายุระหว่าง 17-18 ปี
 () อายุระหว่าง 19-20 ปี

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของเยาวชนในพื้นที่เขตหนองจอกกรุงเทพมหานคร

พ.ศ. 2551 แบ่งเป็นแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกดังนี้

แรงจูงใจภายในแบ่งเป็น

- 1 ด้านสุขภาพอนามัย
 2 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

แรงจูงใจภายนอกแบ่งเป็น

- 1 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม
 2 ด้านผลตอบแทน
 3 ด้านความท้าทาย

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านพิจารณาคำถามแต่ละข้อว่าแรงจูงใจใดบ้างที่ทำให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอล และให้ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมากที่สุด
มาก	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมาก
ปานกลาง	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับปานกลาง
น้อย	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ด้านสุขภาพอนามัย

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทำให้มีสมรรถภาพร่างกายที่แข็งแรง					
2. ต้องการสร้างภูมิคุ้มกันให้ตัวเอง					
3. ต้องการมีรูปร่างทรวดทรงที่สวยงาม					
4. ต้องการมีจิตใจที่แจ่มใสอยู่เสมอ					
5. ต้องการความสนุกเพลิดเพลิน					
6. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพร่างกายให้ดีขึ้น					
7. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้สมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ					
8. ต้องการพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง					
9. ทำให้มีสมาธิ					

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา ฟุตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนใจกีฬาฟุตบอล					
2. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล					
3. เป็นกีฬาที่เล่นง่าย					
4. มีความถนัดในทักษะของ กีฬาฟุตบอล					
5. ชอบเกมกีฬาในการแข่งขัน ฟุตบอล					
6. เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็น ประจำ					
7. ชอบเล่นกีฬาแบบเป็นทีม					
8. เป็นกีฬาที่เลือกเล่นเป็น ประจำ					
9. รักและสนใจในกีฬา ฟุตบอล					

ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา ฟุตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทำให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ในสังคมใหม่ๆ					
2. มีเพื่อนเพิ่มมากขึ้น					
3. ได้รับการยอมรับจาก ผู้อื่น เนื่องจากเป็นกีฬาที่ ต้องใช้ Teamwork					
4. ทำให้เป็นแรงผลักดันใน การเล่นฟุตบอล					
5. ต้องการได้รับคำยกย่อง ชมเชย					
6. ทำให้เกิดแรงกระตุ้นใน การเล่นฟุตบอล					
7. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ วงศ์ตระกูล					
8. ต้องการทำชื่อเสียงให้แก่ ตนเอง					

ด้านผลตอบแทน

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา ฟุตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สามารถใช้กีฬาฟุตบอล เป็นอาชีพหลัก หรืออาชีพ เสริมได้					
2. เป็นกีฬาที่ไม่สิ้นเปลือง ค่าใช้จ่าย					
3. ต้องการศึกษาต่อใน ระดับสูงๆ					
4. ทำให้เกิดความพยายาม เพิ่มมากขึ้น เพื่อที่จะได้รับ ผลตอบแทนจากการเล่น ฟุตบอล					
5. ต้องการเป็นนักฟุตบอล อาชีพ					
6. มีโอกาสเข้าศึกษาต่อใน โควตานักกีฬาฟุตบอล					
7. มีโอกาสได้รับ ทุนการศึกษา					
8. ทำให้เกิดแรงจูงใจในการ เล่นฟุตบอล					

ด้านความท้าทาย

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ชอบความตื่นเต้นที่เกิดขึ้นในขณะแข่งขัน					
2. เชื่อว่าฟุตบอลเป็นกีฬาที่สามารถกระตุ้นให้เป็นคนที่มีความพยายามได้					
3. ชอบความรู้สึกที่ได้รับชัยชนะหลังการแข่งขัน					
4. มีความมุ่งมั่นในการแข่งขันเมื่อเจอคู่แข่งที่เก่งกว่า					
5. ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล					
6. ทำให้เกิดแรงกระตุ้นในการเล่นฟุตบอล					
7. มีการตั้งเป้าหมายถึงอนาคตและการศึกษาโดยใช้กีฬาฟุตบอลเป็นเกณฑ์ในการตั้งเป้าหมาย					
8. ต้องการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมที่ทำหาย					
9. ชอบความท้าทายในการเล่นฟุตบอล					
10. ทำให้มีการตั้งเป้าหมายในการเล่นฟุตบอล					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ด้านสุขภาพอนามัย

.....

.....

.....

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

.....

.....

.....

ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม

.....

.....

.....

ด้านผลตอบแทน

.....

.....

.....

ด้านความท้าทาย

.....

.....

.....

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. อาจารย์ วีรศักดิ์ วิศาลาภรณ์
รองอธิการบดี
สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตกรุงเทพ
3. อาจารย์ ทองสุข สัมปหังสิต
อาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี่
อาจารย์ภาควิชาสุขศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. อาจารย์ ดร.พิชิต เมืองนาโพธิ์
อาจารย์ภาควิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

